

Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem za njegovo izvrševanje.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Sprejetje predlaganega zakona je potrebno, ker proračun ne vsebuje določb, torej členov, ki urejajo materialne vsebine. Ker sam proračun nima pravne narave zakona je potrebno, da se hkrati s proračunom sprejme tudi zakon o njegovem izvrševanju.

Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 - uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617; v nadaljnjem besedilu: ZJF) in Zakonu o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15). Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo določa ZJF.

Predlagani zakon vsebuje vse vsebine in druge elemente, ki jih določa ali predvideva ZJF ter vsebine, ki jih določajo področni zakoni. V skladu z navedenim se določa obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države, ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. Ureja tudi posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, ter organu upravljanja in drugim neposrednim uporabnikom za izvrševanje proračuna države za leti 2018 in 2019. V tem okviru so določena različna pooblastila, pomembna pa so predvsem pooblastila za zadolževanje Vlade v okviru fiskalnega stabilizatorja. Predlagani zakon določa tudi obseg obveznosti, ki jih lahko uporabniki prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, prav tako pa tudi druge vsebine, za katere ZJF in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

S predlaganim zakonom se, poleg vsebin za katere že ZJF določa, da jih je treba urediti v predlaganem zakonu, ureja še:

- poraba in vračila namenskih sredstev EU,
- predplačila,
- financiranje ustanov,
- posebnosti z upravljanjem in prodajo finančnega premoženja,
- povprečnina,
- priprava finančnih načrtov za neposredne uporabnike proračuna,

- politika zaposlovanja,
- določitev letnega dodatka za upokoјence.

Od veljavne ureditve, se predlagani zakon bistveno ne razlikuje, spremembe so bile opravljene zgolj:

- pri 10. členu v smislu možnosti odpiranja novih proračunskih postavk med letom, saj se je v preteklosti to izkazalo za nujno in sicer predvsem ob upoštevanju, da zakonodajna veja oblasti že dolga leta sprejema t.i. programski proračun zgolj na ravni podprograma in ne več po posameznih proračunskih postavkah;
- pri 21. členu se dodajajo novi namenski prihodki, in sicer: prihodek po 77. členu Zakona o voznikih, prihodek po 60. členu Zakona o zdravstveni dejavnosti in dva namenska prihodka po Zakonu o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača-Koper (Uradni list, št...);
- pri 33. členu je na novo dodana možnost predplačil za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14). Navedeni nakupi se izvajajo tako, da inšpektorju za nakup založijo svoja sredstva, ki so jim kasneje povrnjena;
- pri 59. členu se ne določa več popolne prepovedi zaposlovanja v državni upravi, pač pa se omejuje na način, da se je dodala možnost povečanja dovoljenega števila zaposlenih za 0,5 odstotka in sicer iz razloga stalnega zmanjševanja števila zaposlenih v organih državne uprave v preteklih letih. Dodala se je tudi možnost vzpodbujanja mobilnosti znotraj javnega sektorja (prenos zaposlenih od posrednih k neposrednim uporabnikom), saj se na ta način lahko zagotovi kadre s specifičnimi strokovnimi znanji tam, kjer so nujno potrebni;
- v povezavi s 69. členom, s katerim se v predlaganem zakonu določa višino letnega dodatka, ki bo upokoјencem izplačan v letu 2018, in sicer v odvisnosti od višine pokojnine oziroma nadomestila, ki ga upokoјenci oziroma zavarovanci prejmejo v mesecu, v katerem se izplača letni dodatek;
- v povezavi z izredno uskladitvijo pokojnin v mesecu aprilu;
- dodan je nov 56. člen, ki omogoča občinam, da tudi v volilnem letu sprejmejo dvo-letni proračun. Določba je predlagana na pobudo občin.

Nadalje je treba pojasniti, da so iz predlaganega zakona črtane vse določbe, ki so v preteklih letih omejevale tiste izdatke državnega proračuna, ki so povezani s financiranjem občin. Črtane določbe bodo predvidoma prenesene v Zakon o financiranju občin, ki je v postopku sprejemanja v Državnem zboru RS. V predlaganem zakonu, pa skladno z zakonom, ki ureja financiranje občin ostaja določba o višini povprečnine.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okviren razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

Glede na to, da pa se v predlaganem zakonu določajo pravila, ki urejajo porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, se je poizkušalo pridobiti informacije, na kakšen način se bo kohezijska politika v »novi finančni perspektivi« izvajala v drugih pravnih sistemih. Ugotovljeno je bilo, da večina držav članic EU kohezijske politike ne izvaja na način zalaganja sredstev in državnega proračuna oziroma popolnoma ločeno od državnega proračuna. Posledično to pomeni, da so v teh državah potrebe po ureditvi v nacionalni zakonodaji bistveno manjše. Na način zalaganja sredstev iz državnega proračuna kohezijsko politiko izvaja Češka, ki pa za »novo finančno perspektivo« pravil še ni sprejela.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2018 in 2019, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun. Predlagani zakon ima finančne posledice na proračune občin, saj se v njem določa višina povprečnine in vzpostavlja pravna podlaga, ki omogoča občinam povečati prihodke iz naslova nadomestila za uporabno stavbnih zemljišč. Predlagani zakon nima neposrednega vpliva na Zavod o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in tudi ne na Zavod o zdravstvenem zavarovanju.

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje tega zakona so sredstva zagotovljena v predlogu proračunov za leto 2018 in 2019.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- predlagani zakon nima administrativnih posledic v postopku oziroma poslovanju javne uprave in pravosodnih organov, navedenim subjektom pa se z njim zagotavlja normalno finančno poslovanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- predlagani zakon prav tako nima administrativnih posledic pri obveznosti strank do javne uprave in pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

-predlagani zakon nima posledic na kakovost okolja in narave, kakovost življenja in zdravja

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

-predlagani zakon nima posledic na razvoj gospodarstva, nacionalno konkurenčnost, potrošnike, in podjetja.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

- predlagani zakon nima posledic na človekove pravice in temeljne svoboščine, ob upoštevanju načel pravne in socialne države

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

- s predlaganim zakonom se določajo pravila, ki omogočajo izvajanje razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna države,

6.6 Presoja posledic za druga področja:

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- spremljanje izvajanja predlaganega zakona se zagotavlja skozi različna poročila, ki jih morajo

skladno z javnofinančnimi predpisi pripravljati uporabniki proračuna, nadzor nad pravilno izvršitvijo pa opravlja Računsko sodišče s vsakoletnim revidiranjem zaključnega računa proračuna države.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Javnost pri pripravi zakona ni sodelovala. Predlagani zakon je tehnične narave ki določa pravila predvsem za ravnanja neposrednih uporabnikov proračuna države, hkrati pa omogoča izvrševanje proračuna države v letih 2018 in 2019.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Zunanji strokovnjaki pri pripravi zakona niso sodelovali.

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica

mag. Saša Jazbec, državna sekretarka Ministrstva za finance

mag. Miranda Ferjančič Groff, državna sekretarka Ministrstva za finance

Gorazd Renčelj, državni sekretar Ministrstva za finance

Tilen Božič, državni sekretar Ministrstva za finance

mag. Irena Roštan, generalna direktorica

Marija Arnuš, sekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2018 in za proračun Republike Slovenije za leto 2019 določajo njuna sestava, posebnosti njenega izvrševanja, poraba sredstev kohezijske politike, namenski prihodki in prejemki države, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, najnujnejši ukrepi za zniževanje izdatkov proračuna države in proračunov občin, izračunavanje presežkov ter urejajo druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2018 in 2019, razen če je za posamezni proračun ali posamezni člen tega zakona določeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih tega zakona določeno drugače.

2. člen (pomen uporabljenih pojmov)

(1) Pojmi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo v tem zakonu enak pomen.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »proračun« pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami, nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe, nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu in tiste spremembe v naslednjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. »predlagatelji finančnih načrtov« so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. »politike« so področja, na katerih država deluje in predstavljajo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upoštevaje delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki in izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. »glavni programi« so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;
7. »podprogrami« so podrobneje razdelani glavni programi in predstavljajo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki pripomorejo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehnično-tehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;

9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki pomenijo določeno programsko zaključeno celoto in ki pripomorejo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. »skupina projektov« je sestavljena iz več projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;
11. »evidenčni projekt« je načrt financiranja še ne določenih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni;
12. »proračunska postavka« (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega uporabnika in izkazuje obseg pravic porabe;
13. »proračunska vrstica« je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. »pravica porabe« je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. »obveznosti v breme proračunov prihodnjih let« so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. »prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik« so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za skupno kmetijsko in ribiško politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. »sredstva kohezijske politike« so sredstva proračuna EU in namenska sredstva proračuna za slovensko udeležbo, namenjena izvajanju kohezijske politike;
18. »sredstva Solidarnostnega sklada EU« so finančna pomoč, ki pomeni finančni prispevek EU in je namenjena financiranju ukrepov odprave posledic po večji naravni nesreči, ki je prizadela državo članico;
19. »postavke namenskih sredstev EU« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
20. »postavke kohezijske politike« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje kohezijske politike in tiste postavke slovenske udeležbe, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje kohezijske politike;
21. »sredstva za preneseno izvrševanje nalog« so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
22. »postavke za preneseno izvrševanje nalog« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;
23. »namenska sredstva finančnih mehanizmov« so prihodek, ki ga država prejme na podlagi pogodbe, sklenjene med Republiko Slovenijo in državo, ki je donatorica in ni članica EU, za namen, kot ga ta določi;
24. »postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi pogodb, sklenjenih med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
25. »plačni konti« so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
26. »organ upravljanja« je tisti neposredni uporabnik, ki je odgovoren za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike;
27. »postavke slovenske udeležbe« so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, za sredstva finančnih mehanizmov in za sofinanciranje programov donacij;
28. »TARGET« je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem pripomore k združevanju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju preko sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;

29. »obratna sredstva« so zaloge materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga ter stroški dela;
30. »investicija« je vsak izdatek finančnih sredstev za nabavo zemljišča, zgradbe, proizvodjalne opreme in preostalih opredmetenih osnovnih sredstev;
31. »množična migracija« je preseljevanje velikega števila ljudi, ki se preseljujejo, ker nujno potrebujejo mednarodno zaščito ali iz kakšnega drugega razloga in želijo predvsem prečkati Republiko Slovenijo.

2. SESTAVA PRORAČUNA

3. člen (sestava proračuna)

- (1) V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta. V bilanci prihodkov in odhodkov se, poleg navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU, in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU.
- (2) V posebnem delu proračuna so finančni načrti neposrednih uporabnikov prikazani po politikah, glavnih programih in podprogramih.
- (3) V NRP se prikazujejo načrtovani izdatki po skupinah projektov, projektih in ukrepih ter virih financiranja po posameznih letih za celovito izvedbo projektov oziroma ukrepov.

4. člen (spremembe institucionalne strukture proračuna)

Nov državni organ, ki se ustanovi po sprejetju proračuna, se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik šele z novim proračunom ali rebalansom proračuna. Do takrat se delovanje novoustanovljenega državnega organa financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev.

3. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

3.1. Splošno

5. člen (izvrševanje proračuna)

- (1) V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.
- (2) Proračun se izvršuje skladno z določbami ZJF in tega zakona ter skladno s podzakonskimi predpisi, izdanimi na njuni podlagi.
- (3) Proračun se izvršuje na ravni proračunske vrstice.
- (4) Veljavni NRP tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom, razen kadar ta zakon določa drugače.

(5) Ob neuskklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), posameznemu proračunskemu uporabniku omeji izvrševanje proračuna.

6. člen

(zagotavljanje sredstev za stroške dela)

Neposredni uporabnik mora najkasneje do 31. januarja 2018 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta zagotoviti zadosten obseg pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

7. člen

(status določenih prihodkov proračuna)

(1) Prilivi namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov se štejejo za prihodke proračuna šele, ko se nakažejo na podračun izvrševanja proračuna. Do prenosa se obravnavajo kot sredstva Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK) oziroma kot sredstva financerja finančnih mehanizmov in izkazujejo kot obveznosti do EK oziroma kot obveznosti do financerja finančnih mehanizmov.

(2) Obresti od namenskih sredstev EU so prihodek proračuna. Do prenosa obresti na podračun izvrševanja proračuna se obresti štejejo za sredstva EK in izkazujejo kot obveznosti do sredstev EK.

(3) Obresti od namenskih sredstev finančnih mehanizmov so prihodek proračuna, razen če financer določi drugače.

8. člen

(status poslovnih dogodkov)

(1) Spremembe, nastale pri upravljanju s tistim državnim in občinskim dolgom, ki zapade v plačilo v prihodnjih proračunskih letih, spremembe nastale pri ponovnem odkupu vrednostnih papirjev na trgu s premijo ali diskontom na neodplačano glavnico, ki je bil izveden brez denarnega toka, prevzem dolga, konverzije terjatev v kapitalsko naložbo, odpis dolga ali terjatev, naložbe prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF in naložbe denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa (v nadaljnjem besedilu: EZR) države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice, naložbe EZR države v državne zakladnice držav Ekonomske in monetarne unije in nakupe zakladnih menic, neodplačne pridobitve nepremičnega in premičnega premoženja, povečanja oziroma zmanjšanja osnovnega kapitala v pravnih osebah zasebnega prava, dokapitalizacije ali povečanja oziroma zmanjšanja namenskega premoženja v pravnih osebah javnega prava s stvarnim vložkom, vloge v sistemu EZR države oziroma občine ter založena sredstva za izvrševanje plačilnih transakcij s plačilnimi karticami se izkazujejo samo v bilanci stanja.

(2) Prejemki oziroma izdatki, nastali z zavarovanjem kreditnega tveganja v povezavi z državnim dolgom, se evidentirajo kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin.

(3) Prejemki oziroma izdatki za denarno pokritje pri posojanju lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki predstavlja vrednost lastnega dolžniškega papirja na trgu, povečano za natečene obresti in pribitek za zavarovanje tveganja se izkazujejo samo v bilanci stanja. Če izposojeni vrednostni papir v pogodbenem roku ni vrnjen, pomeni prejetje denarno pokritje za ta vrednostni papir do višine nominalnega zneska tega vrednostnega papirja zadolževanje, razlika med prejetim denarnim pokritjem in nominalno vrednostjo pa je prejemek ali izdatek v bilanci prihodkov in odhodkov.

9. člen

(povračila stroškov za udeležbo na sestankih Sveta EU in za udeležbo v misijah Združenih narodov)

(1) Sredstva povračil, namenjenih kritju stroškov predsedstva in delegacij za zasedanja Evropskega sveta in Sveta EU, ter sestanke, organizirane v okviru Evropskega sveta in Sveta EU ter stroškov udeležbe v misijah Združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: povračila stroškov), se do prenosa na podračun izvrševanja proračuna izkazujejo kot obveznosti do Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov. Za stroške se štejejo stroški, ki jih kot take priznava Generalni sekretariat Sveta EU oziroma Združeni narodi.

(2) Povračila stroškov se prenašajo na podračun izvrševanja proračuna v obsegu že plačanih stroškov in upravičeno izkazanih v listini o uporabi sredstev v zvezi s plačilom stroškov oziroma v Memorandumu o soglasju.

(3) Uporabniki proračuna so v tekočem letu upravičeni do povračila stroškov največ do obsega sredstev, ki ga je država prejela za ta namen od Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov.

(4) Povračila stroškov uporabnikom proračuna za preteklo leto niso dovoljena.

(5) Obresti od sredstev povračil stroškov so prihodek proračuna.

(6) Podrobnejša navodila o povračilih stroškov izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance.

10. člen

(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko na predlog ministrstva, ki je pripravljen na predlog neposrednega uporabnika, med letom odpira nove integralne postavke na katerih se pravice porabe zagotavljajo s prerazporeditvami.

(2) Ministrstvo lahko na podlagi vplačanega namenskega prihodka na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove namenske postavke.

(3) Ministrstvo lahko med letom odpre nove postavke tudi za izvajanje projektov, ki se financirajo iz namenskih sredstev finančnih mehanizmov in namenskih sredstev EU s pripadajočo slovensko udeležbo. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo na področju kohezijske politike odpre nove postavke samo na podlagi predhodnega soglasja organa upravljanja.

11. člen

(ukrepi za uravnoteženje proračuna v letih 2018 in 2019)

(1) Če vlada na podlagi vplačanih prejemkov proračuna med tekočim letom oceni, da bodo prihodki za manj kot tri odstotke nižji glede na načrtovane ali da bodo izdatki za manj kot tri odstotke višji od načrtovanih v sprejetih proračunih za leti 2018 oziroma 2019, poleg ukrepov za uravnoteženje proračuna iz 40. člena ZJF do višine zmanjšanih prihodkov oziroma do višine povečanih izdatkov, uporabi ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, razen pravic porabe za izvajanje skupnih evropskih politik in namenskih prejemkov proračuna.

(2) Ukrepi zmanjšanja pravic porabe se pri vseh neposrednih uporabnikih določijo v enakem odstotku, vlada pa določi, na katere pravice porabe se z ukrepom poseže. Ukrepi se lahko nanašajo na pravice porabe, iz katerih se financira en ali več od naslednjih namenov: izdatki za blago in storitve, subvencije, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugi tekoči domači transferi, v katerih niso zajeta sredstva za stroške dela, tekoči transferi v tujino oziroma investicijski odhodki ter investicijski transferi.

(3) Pravice porabe iz naslova ukrepa proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se prerazporedijo v splošno proračunsko rezervacijo.

12. člen

(povečanje odhodkov in izdatkov proračuna)

(1) Obveznosti na:

1. politiki 24 – Plačila v EU;
2. politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
3. politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi;
4. podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije;
5. postavki, s katere se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16);
6. postavkah namenskih sredstev EU;
7. postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov;
8. postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč,
9. postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU, pa obveznosti presegajo pravice porabe, zagotovljene na teh postavkah v proračunu,

se na podlagi odločitve vlade plačujejo tudi nad to višino.

(2) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz prejšnjega odstavka se zagotovijo s prerazporeditvami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se sredstva za pokrivanje obveznosti iz 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena, ob izjemnih okoliščinah, ki so ugotovljene v skladu z merili in po postopku iz 12. člena Zakona o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15; v nadaljnjem besedilu: ZFisP), zagotovijo z dodatnim zadolževanjem države. Dodatno zadolževanje je dopustno le v obsegu razlike med izdatki, ki so bili načrtovani v državnem proračunu in najvišjim obsegom izdatkov za državni proračun, ki ga Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) določi s sprejemom spremembe okvira v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZFisP.

13. člen
(zaključek leta)

(1) Zaradi tehnične izvršitve proračuna lahko proračun kot blagajna javnega financiranja in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov se tisti prejemki sredstev na podračune 845 in 846 pri Finančni upravi Republike Slovenije, ki so bili vplačani zadnji dan proračunskega leta in razdeljeni po blagajnah javnega financiranja prva dva delovna dneva v letu, ki sledi letu, v katerem so bila sredstva vplačana, v posamezni blagajni javnega financiranja štejejo za prihodke leta, v katerem so bili dejansko vplačani na podračun 845 in 846.

3.1.1. Poraba sredstev kohezijske politike

14. člen
(pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje)

(1) Organ upravljanja je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320); zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) št. 2015/1839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. oktobra 2015 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede specifičnih ukrepov za Grčijo (UL L št. 270 z dne 15. 10. 2015, str. 1); v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU, pristojen tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike. Če ugotovi nepravilnosti, organ upravljanja naloži popravljalne ukrepe posredniškemu organu, zahteva zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike pri posameznem posredniškem organu ter predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ za potrjevanje je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi 1303/2013/EU, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike. Organ za potrjevanje o prejetih vračilih poroča organu upravljanja štirikrat letno, najkasneje do 10. dne v mesecu, ki sledi obdobju poročanja.

15. člen
(sredstva kohezijske politike)

(1) Prejeta sredstva kohezijske politike so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike.

(2) Prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike, se pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

16. člen
(izplačila iz proračuna)

(1) Upravičencu do sredstev kohezijske politike se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije (v nadaljnjem besedilu: dokazila), ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike. Pri stroških dela projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega uporabnika, ki je v vlogi upravičenca, je neposredna podlaga za izplačilo pogodba o zaposlitvi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v skladu z 2. točko prvega odstavka 33. člena tega zakona izplačilo sredstev kohezijske politike iz proračuna lahko izvede brez dokazil, če se upravičenec do sredstev kohezijske politike zaveže, da bo dokazila za izplačilo posredoval najkasneje v 180 dneh po prejemu sredstev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za izvajanje kohezijske politike izplačilo iz proračuna lahko izvede na podlagi zahtevka za izplačilo, ki ne vsebuje dokazila o plačilu, računa ali druge enakovredne knjigovodske listine, en dan pred dnevom plačila izvajalcu, če:

- je upravičenec občina, posredni uporabnik proračuna ali nosilec javnih pooblastil,
- predloži drugo dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu in
- se zaveže, da bo dokazilo o plačilu računa ali druge enakovredne knjigovodske listine posredoval posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh po prejemu sredstev.

(4) Če upravičenec dokazil ne predloži v roku iz drugega odstavka tega člena oziroma če upravičenec računa ali druge enakovredne knjigovodske listine ne predloži v roku iz tretje alineje prejšnjega odstavka, se mu zadržijo nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike.

17. člen

(neupravičena poraba sredstev kohezijske politike)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da so bila sredstva kohezijske politike neupravičeno porabljenjena, najkasneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da posredniški organ zahteva plačilo od upravičenca. Organ upravljanja zahtevo za plačilo predloži posredniškemu organu in z njo sočasno seznaniti organ za potrjevanje in revizijski organ.

(2) Če je neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovljena pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, organ upravljanja najkasneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da organ za potrjevanje zahteva plačilo od posredniškega organa in z zahtevo sočasno seznaniti revizijski organ.

(3) Posredniški organ oziroma organ za potrjevanje najkasneje v petnajstih delovnih dneh po prejemu zahteve iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zahteva plačilo od upravičenca oziroma od posredniškega organa.

(4) Če je neupravičeno porabo sredstev povzročilo pomanjkljivo delovanje sistema pri organu upravljanja, posredniškem organu ali izvajalskem organu ali v če gre za primer iz drugega odstavka tega člena mora vračilo sredstev na način, kot je določen v 41. členu tega zakona, zagotoviti organ, pri katerem je bila ugotovljena neupravičena poraba sredstev kohezijske politike.

18. člen
(zadržanje izvajanja)

- (1) Če organ upravljanja ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa, ki ga je sprejela vlada, ga pozove, da najkasneje v 30 dneh odpravi neskladnost.
- (2) Če posredniški organ neskladnosti ne odpravi v roku iz prejšnjega odstavka, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.
- (3) Če je organ upravljanja posredniškemu organu naložil popravljalne ukrepe, ki se ne nanašajo na odpravo neskladnosti po prvem odstavku, in jih ta ni izvedel v roku 60 dni od njihovega prejema, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.
- (4) Če posredniški organ v primeru neupravičene porabe sredstev ne zahteva plačila od upravičenca v roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.
- (5) Ko posredniški organ odpravi pomanjkljivosti, s tem seznanjeni organ upravljanja, ki ministrstvo takoj pozove, da odpravi zadržanje izplačil s posameznih postavk kohezijske politike.
- (6) Organ upravljanja o izvedenih zadržanjih iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena četrletno seznanja vlado.

19. člen
(prerazporejanje pravic porabe na postavkah kohezijske politike)

- (1) Če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja, za katerega so zadržana izplačila iz drugega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.
- (2) Organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditve pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike.
- (3) Pred posredovanjem predloga prerazporeditve pravic porabe iz prejšnjega odstavka organ upravljanja o tem pisno obvesti tisti posredniški organ, ki se mu pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo.
- (4) Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

20. člen
(uporaba pravil)

Določbe 14. do 19. člena tega zakona se uporabljajo tudi za porabo sredstev sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

3.2. Namenski prejemki in izdatki proračuna

21. člen (namenski prihodki proračuna)

(1) Namenski prihodki proračuna za leti 2018 in 2019 so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena in prvem odstavku 80. člena ZJF, tudi:

1. sredstva za preneseno izvrševanje nalog za projekte s koncem financiranja do vključno 30. junija 2018, ki se uporabijo za namene, dogovorjene med vlado in EK, in na način, določen s predpisom ministra;
2. prihodki od obremenitve s stavbno ali služnostno pravico stvarnega premoženja države, ki se uporabijo za nakup, graditev, obnovo, investicijsko in tekoče vzdrževanje nepremičnin v lasti države;
3. prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 in 83/12), ki se po merilih, ki jih določi vlada, uporabijo za namene iz navedenega zakona;
4. prihodki vplačanih tiskovin, ki jih stranke v upravnem postopku vplačajo pri upravnih enotah ter ministrstvih, pristojnih za notranje oziroma za zunanje zadeve, in ki jih upravne enote in ministrstvo, pristojno za notranje oziroma za zunanje zadeve, uporabijo za plačilo obveznosti dobaviteljem zaračunljivih tiskovin;
5. prihodki, ki jih lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč po 50. in po 88. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16 in 27/17 – ZKme-1D se; v nadaljnjem besedilu: ZKZ) vplačujejo v proračun Republike Slovenije in ki se do višine pravic porabe, predvidene v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
6. prihodki po 3.h členu ZKZ, ki se do višine pravic porabe, predvidene v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
7. prihodki po Zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09 in 69/15 – ZOPPGSR), ki se do višine pravic porabe predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
8. prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, d.d., ki pripadajo proračunu Republike Slovenije na podlagi 2. člena Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v prometno infrastrukturo (Uradni list RS, št. 28/10, 85/11 in 40/12 – ZUJF) in ki se uporabijo za izvedbo investicij ter vzdrževanj v javni prometni infrastrukturi;
9. prihodki po prvem odstavku 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15 in 63/16), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
10. prihodki obveznega prispevka za promocijo iz 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
11. prihodki iz dajatev od prejemkov, izplačanih zaradi opravljenega začasnega in občasnega dela upokojujencev, ki v skladu z drugim odstavkom 27.f člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1 in 47/15 – ZZSDT) pomenijo prihodek podračuna iz 4. točke 42. člena tega zakona;
12. prihodki po tretjem odstavku 33. člena Zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 9/16; v nadaljnjem besedilu: ZGGLRS), ki se uporabijo za namene, določene v četrtem odstavku 33. člena navedenega zakona;

13. prihodki iz 2. točke prvega odstavka 162. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 8/16 – odl. US in 65/16 – odl. US), ki se porabijo za odškodnino za povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj po Zakonu o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 101/05, 114/06 – ZUE in 86/10);

14. prihodki iz dajatev po 77. členu Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16 in ...), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

15. prihodki pristojbin iz 60. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD in ..), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

16. prihodki iz dajatev po prvem odstavku 35. člena Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača – Koper (Uradni list RS, št.), ki se uporabijo za namene določene v tretjem oziroma četrtem odstavku 36. člena navedenega zakona,

17. prihodki takse iz 39. člena Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača – Koper (Uradni list RS, št.), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

(2) Ne glede na prvi odstavek 44. člena ZJF se namenska sredstva, ki jih neposredni uporabnik doseže z lastno dejavnostjo in ki niso bila porabljena v preteklem letu, prenesejo v proračun za tekoče leto v obsegu, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku tega člena.

(3) Če so namenski prihodki vplačani v proračun v nižjem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu države oziroma občine, neposredni uporabnik oziroma občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini dejansko vplačanih oziroma razpoložljivih prejemkov.

(4) Če so namenski prihodki vplačani v proračun v večjem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu države oziroma občine, neposredni uporabnik oziroma občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države oziroma občine.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko za namene iz 4. točke prvega odstavka tega člena prevzema in plačuje obveznosti v skupni višini načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti prek načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države na podlagi soglasja vlade, če zaradi tega ne grozi, da bi bil obseg izdatkov, določen v okviru za proračun države, prekoračen.

22. člen

(namenski prejemki proračuna)

Namenski prejemki v računu finančnih terjatev in naložb so skladno s 1. točko drugega odstavka 74. člena ZJF:

1. glavnice vrnjenih posojil, danih za sanacijo podjetij in gospodarstva na podlagi 7. člena Zakona o uporabi sredstev pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/00 – ZJS, 67/01 in 47/02; v nadaljnjem besedilu: ZUKLPP). Ti prejemki se v letih 2018 in 2019, do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, ki je pristojno za sanacijo zadevnih podjetij in gospodarstva, v sprejetem proračunu uporabijo za izdatke za enak namen kot prvotno;

2. kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se v proračun za leto 2018 in za leto 2019 vplačajo na podlagi ZUKLPP in se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu,

3. kupnine od prodaje kapitalskih naložb na podlagi tretjega odstavka 79. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1), se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

3.3. Prerazporejanje pravic porabe

23. člen

(osnova za prerazporejanje pravic porabe)

(1) Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja.

(2) Obseg izvedenih prerazporeditev pravic porabe se računa po neto načelu, ki je seštet razlika med prerazporeditvami na njih in z njih.

24. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odločajo neposredni uporabniki)

(1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.

(2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati deset odstotkov podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati pet odstotkov glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s plačnih kontov in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine dveh odstotkov sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve«.

25. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

(1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali

zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati pet odstotkov glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s plačnih kontov in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko predlagatelj finančnega načrta, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti, odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine dveh odstotkov sprejetega proračuna na plačnih kontih, s kontov iz podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve«.

26. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča organ upravljanja)

(1) O prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek o prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike, med različnimi programskimi obdobji, odloča vlada na predlog organa upravljanja, ki ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

27. člen

(prerazporeditve, o katerih odloča ministrstvo)

(1) Ministrstvo lahko samostojno in brez omejitev po 24. in 25. členu tega zakona izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi.

(2) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, ki znotraj istega podprograma zagotavlja pravice porabe drugemu predlagatelju finančnega načrta, o prerazporeditvi pravic porabe odloča ministrstvo.

28. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 24. in 25. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 20 odstotkov podprograma v sprejetem proračunu;

2. glavnimi programi posameznega predlagatelja ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presežati 10 odstotkov glavnega programa v sprejetem proračunu;
3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presežati pet odstotkov politike v sprejetem proračunu.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 24., 25. in 26. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;
2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;
3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;
4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;
5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;
6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo in z njih;
7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in z njih;
8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU in z njih;
9. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;
10. na postavke v podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije, med njimi in z njih;
11. na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje EU, med njimi in z njih;
12. med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna;
13. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;
14. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlada odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so navedene v prejšnjem odstavku samo na način, kot je določen v prejšnjem odstavku.

(4) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, le-ta pa je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(5) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev predlagatelj finančnega načrta v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike in v sodelovanju z organom upravljanja ter ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

(6) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, vendar ne zagotovi črpanja namenskih sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na

namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neuskklajenosti lahko ministrstvo omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

3.4. Prevzemanje obveznosti in roki plačil v breme proračuna

29. člen

(pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov in drugih predpisov)

Pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov in drugih predpisov, v katerih je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, se zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

30. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavni NRP, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih.

(2) Neposredni uporabnik lahko v letu 2018 prevzame obveznosti za namene, za katere so zagotovljena sredstva v letu 2019 in ki zapadejo v plačilo v letu 2019, v višini 80 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2019. V letu 2018 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2020, do višine 60 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2019 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(3) Neposredni uporabnik lahko v letu 2019 prevzame obveznosti za namene, za katere so načrtovane pravice porabe v letu 2019 in ki zapadejo v plačilo v letu 2020, v višini 60 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2019. V letu 2019 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2021, do višine 40 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2019 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika. Neposredni uporabnik v breme proračunov prihodnjih let ne sme prevzemati obveznosti brez odložnega pogoja, s katerim se izvajanje pogodbenih obveznosti odloži, dokler za ta namen nima zagotovljenih pravic porabe v posebnem delu proračuna.

(4) Neposredni uporabnik, v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, prevzema obveznosti v prihodnjih letih samo, če ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za:

1. pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;
2. pogodbe za nabavo blaga in storitev, ki so potrebni za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah (tiskovine in drugi javni dokumenti);
3. pogodbe, ki se financirajo iz namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe.

(6) O prevzemanju obveznosti po pogodbah o zakupu ali najemu, ki jih sklepajo neposredni uporabniki državnega proračuna in pri katerih lastninska pravica preide ali lahko preide z najemodajalca na najemnika, odloča vlada. Neposredni uporabniki občinskih proračunov morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek o prevzemanju obveznosti zaradi sprememb določb pogodbe o zakupu ali najemu, ki nimajo finančnih posledic, ali sprememb, ki so posledice tečajnih razlik, odloča neposredni uporabnik.

31. člen (spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

(4) O spremembi veljavnih ukrepov in o spremembi projektov do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

(6) Ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti ukrep v veljavni NRP, če je ukrep skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, kadar gre za:

1. uvrstitev projektov z vrednostjo do 300.000 eurov,
2. spremembo vrednosti projektov do 100.000 eurov,
3. ponovno uvrstitev projektov, ki so že bili del veljavnega NRP v preteklih letih in se jim vrednost spreminja do največ 100.000 eurov,
4. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov, katerih namen je odprava posledic naravnih nesreč, če je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP.

(8) Ne glede na peti in sedmi odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(11) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(12) Proračunski viri v veljavnem NRP se za prihodnja leta lahko povečujejo ali zmanjšujejo znotraj politike sprejetega NRP posameznega predlagatelja finančnega načrta za posamezno leto, pri čemer povečanje posameznega glavnega programa ne sme presegati deset odstotkov tega glavnega programa pri posameznem predlagatelju finančnega načrta za posamezno leto.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek se proračunski viri na namenskih postavkah in postavkah centraliziranih evropskih programov v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah s področja kohezijske politike za finančno perspektivo 2014–2020 v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

32. člen

(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. pogodb v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe;
5. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
6. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
7. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
8. prispevkov za humanitarno pomoč prizadetim državam ob naravnih nesrečah in drugih nesrečah velikih razsežnosti;
9. obveznosti, povezanih z migranti;
10. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
11. povezana s servisiranjem javnega dolga in upravljanja z denarnimi sredstvi, vključno z likvidnostnim zadolževanjem in poroštvi,

12. obresti na denarna sredstva pri Banki Slovenije.

(4) Minister lahko določi krajši plačilni rok tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam in posrednim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Plačilo za ukrep »podpora lokalnemu razvoju«, ki ga v skladu z Uredbo 1303/2013/EU vodi skupnost v okviru finančne perspektive 2014–2020, se lahko izvede en dan pred dnevom plačila vodilnega partnerja izvajalcu, če vodilni partner predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

(7) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(8) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen se če občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(9) Ne glede na določbe tega člena je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za občine rok za vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka, največ 90 dni.

(11) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki za javne zdravstvene zavode iz 1. člena Zakona o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 54/17) določeni v navedenem zakonu.

33. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;

2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;

3. do višine 30 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter je ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;

4. za plačilo:

- pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
- pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
- akontacij stroškov za službena potovanja;
- akontacij stroškov za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14), na podlagi odobritve predstojnika;
- varščine na javni dražbi;
- predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka po 233. členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US in 63/16 – ZD-C);

5. do višine 70 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova, če pogodbeno vrednost ne preseže 20.000,00 eurov in če se pogodbene obveznosti v celoti izvedejo v tekočem letu;

6. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK ali donator zahtevke za plačilo sredstev zavrne ali če EK ali donator izstavi zahtevek za vračilo ali če se v proračunskem nadzoru ugotovi, da so bila sredstva porabljenjena nenamensko ali v nasprotju s predpisi.

(3) Pri predplačilih iz 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi dogovoriti tudi, da bo prejemnik sredstev, najkasneje v 180 dneh po prejemu predplačila, neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev in tudi, da se prejemniku sredstev do predložitve dokazil, ki izkazujejo upravičenost porabe sredstev, zadržijo nadaljnja izplačila iz proračuna.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se neposredni uporabnik v pogodbi dogovori, da bo prejemnik sredstev iz 5. točke prvega odstavka tega člena posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev po zaključku izvedbe pogodbenih obveznosti in da bo neplačani del pogodbenih obveznosti prejemniku sredstev izplačan po prejemu dokazil o upravičeni porabi sredstev ter v roku, ki ga določa ta zakon.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2., 3. in 5. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena se za predplačilo nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra.

(7) Določbe 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

34. člen
(pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister izda soglasje iz šestega odstavka 33. člena tega zakona, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen;
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu;
3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti;
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister.

35. člen
(investicije in investicijsko vzdrževanje stvarnega premoženja)

(1) Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to zajeto v načrtu pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja skladno z 11. in 12. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14, 90/14 – ZDU-1I, 14/15 – ZUUJFO in 76/15) in v NRP. Načrt pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neposredni uporabnik nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je ta izdatek nujen za nepredvidena popravila, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja.

(3) Skupni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letih 2018 in 2019 lahko uporabi skladno s prejšnjim odstavkom, v posameznem letu ne sme presegati 300 eurov na zaposlenega pri neposrednem uporabniku, pri čemer se število vseh zaposlenih ugotavlja na dan 31. decembra predhodnega leta.

3.5. Druge posebnosti izvrševanja proračuna

36. člen
(plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb in poravnav)

(1) Obveznosti na podlagi pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav se plačujejo v breme sredstev neposrednega ali posrednega uporabnika, v pristojnost katerega spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave ali v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Če je med izvajanjem proračuna izdana sodna ali upravna odločba oziroma sklenjena poravnava, ki nalaga plačilo obveznosti, za katere v proračunu niso zagotovljene pravice porabe, se za plačilo teh obveznosti lahko odpre nova proračunska vrstica, na katero se v skladu s predpisanimi postopki prerazporedijo pravice porabe neposrednega uporabnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se obveznosti za pravnomočno priznano škodo, ki je nastala zaradi nepravilne ali nezakonite sodne odločbe, plačujejo v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe.

(3) Če iz pravnomočne sodne ali dokončne upravne odločbe in poravnave izhaja, da se obveznosti poravnajo postopno in v več prihodnjih letih, se pravice porabe v višini posamezne letne obveznosti zagotovijo v letu, v katerem je posamezni del obveznost po pravnomočni sodni ali dokončni upravni odločbi in poravnavi treba plačati.

37. člen (financiranje ustanov)

(1) Neposredni uporabnik lahko z ustanovo, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: ustanova), na podlagi sprejetega programa dela, sklene neposredno pogodbo o financiranju oziroma sofinanciranju delovanja in programa dela ustanove, če je ustanova ustanovljena za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja.

(2) Ustanovi se sredstva iz proračuna zagotavljajo trimesečno, z napovedjo denarnega toka in na podlagi trimesečnih načrtov za izvrševanje finančnega načrta ustanove.

(3) Trimesečni načrt za izvrševanje finančnega načrta ustanove je pregled načrtovanih izdatkov za posamezno četrtletje ali drug dokument, ki je enakovredna podlaga za izplačilo načrtovanih izdatkov ob istočasnem poročanju o posameznih plačanih obveznostih v zadnjem četrtletju.

(4) Ustanova mora napoved denarnega toka, najkasneje do 15. dneva v tekočem mesecu za tekoči mesec in prihodnja dva meseca, posredovati pristojnemu neposrednemu uporabniku proračuna skupaj s seznamom plačanih obveznosti po ekonomskih namenih v preteklih treh mesecih iz naslova opravljanja javne službe.

(5) Če plačane obveznosti v preteklih treh mesecih po seznamu iz prejšnjega odstavka niso izkazane v višini sredstev, ki jih je ustanova prejela, se razlika poročana pri nakazilu sredstev ustanovi za naslednje tri mesece.

(6) Skrbnik pogodbe mora vsaj enkrat letno preveriti namensko porabo sredstev po seznamu iz četrtega odstavka tega člena z izvirnimi listinami.

38. člen (zmanjšanje obsega sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna)

Če neposredni uporabnik v postopku izdaje soglasja k finančnemu načrtu posrednega uporabnika proračuna iz svoje pristojnosti ugotovi, da je v finančnem načrtu posrednega uporabnika izkazan presežek prihodkov nad odhodki iz naslova izvajanja javne službe, neposredni uporabnik v obsegu izkazanega presežka prihodkov nad odhodki zmanjša obseg sredstev za financiranje javne službe posrednega uporabnika proračuna in mu izda soglasje tako, da bo finančni načrt posrednega uporabnika uravnotežen v delu, ki se nanaša na javno službo.

39. člen (obveščanje računovodske službe)

Neposredni uporabniki morajo vsako obvestilo o spremembi upnika ali osebe, ki ji je treba izpolniti obveznost, nemudoma posredovati pristojni računovodski službi, skupaj z ustrežno knjigovodsko dokumentacijo.

40. člen

(ureditev porabe sredstev skupnih evropskih politik v Republiki Sloveniji)

Vlada lahko izda uredbe, s katerimi podrobno uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

41. člen

(vračila namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov)

(1) Neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna mora za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih namenskih sredstev iz EU ali namenskih sredstev finančnih mehanizmov zagotoviti pravice porabe na integralnih postavkah v okviru svojega finančnega načrta in takoj pristopiti k izterjavi teh sredstev od prejemnika sredstev. Če za plačilo teh obveznosti neposredni uporabnik nima načrtovanih pravic porabe, lahko za ta namen tudi med letom odpre novo proračunsko vrstico, na katero v okviru svojega finančnega načrta in v skladu s predpisanimi postopki prerazporedi pravice porabe.

(2) Na zahtevo pristojnega organa neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo pristojnega organa EU izvede vračilo s podračuna EZR države na račun EU pristojni organ, določen skladno s predpisi EU.

(3) Na zahtevo pristojnega organa, določenega v sporazumu za izvajanje finančnega mehanizma, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva finančnega mehanizma, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo financerja izvede vračilo s podračuna EZR države pristojni organ.

3.6. Proračunski skladi

42. člen

(proračunski skladi)

Proračunski skladi v letih 2018 in 2019 so:

1. podračun proračunske rezerve, ustanovljen na podlagi ZJF;
2. podračun, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja investicije v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija;
3. podračun, ustanovljen po Zakonu o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo);
4. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13 – ZOPRZUJF, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15 in 63/16 – ZDoh-2R; v nadaljnjem besedilu: ZUJF);
5. podračun, ustanovljen na podlagi 128. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16);
6. podračun, ustanovljen na podlagi 162. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15);
7. podračun, ustanovljen na podlagi prvega odstavka 33. člena ZGGLRS;

8. podračun, ustanovljen na podlagi tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

43. člen

(odpis dolgov do Republike Slovenije po ZJF)

(1) Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, je dovoljeno odpisati dolgove, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije, in sicer največ do skupne višine 1.000.000 eurov v posameznem letu.

(2) V obseg sredstev iz prejšnjega odstavka se štejejo vsi dolgovi, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije in se kot taki vodijo v poslovnih knjigah pri neposrednih ali posrednih proračunskih uporabnikih.

44. člen

(dopustnost neizterjave)

(1) V primerih, ko skupni dolg posameznega dolžnika do istega neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna ne presega višine 25 eurov, se v poslovnih knjigah razknjiži in se ne šteje v kvoto iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov, postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 250 eurov oziroma zneskov, ki so določeni v predpisih EU, ni treba izvesti za namenska sredstva EU, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

45. člen

(upravljanje denarnih sredstev sistema EZR in upravljanje s prostimi denarnimi sredstvi na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, vključenih v sistem EZR)

(1) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva sistema EZR države oziroma občine za obdobje, ki ni daljše od 12 mesecev, tudi v hranilnice, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države za obdobje, ki ni daljše od treh let.

(3) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države tudi v državne zakladnice držav evropske monetarne unije in v nakupe zakladnih menic teh držav, pod pogojem, da Republika Slovenija ni upnica zadevne države po zakonu, ki opredeljuje dodelitev posojila državi evropske monetarne unije.

(4) Ne glede na četrti odstavek 68. člena ZJF lahko državni proračun prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem EZR države, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

(5) Upravljavec sredstev sistema EZR države lahko v letu 2018 reprogramira kratkoročna posojila posrednih proračunskih uporabnikov državnega proračuna v posojila z ročnostjo za obdobje do treh let, pod pogojem, da so bila posojila s strani upravljavca sredstev sistema EZR države dana do vključno 24. oktobra 2016.

46. člen

(posebnosti razpolaganja z državnim finančnim premoženjem)

(1) Ne glede na določbe ZSDH-1 in 80.č člen ZJF v letni program prodaje finančnega premoženja države ni treba vključiti kapitalskih naložb, katerih knjigovodska vrednost ne presega 25.000 eurov in naložb, pridobljenih skladno s 1. in 2. točko drugega odstavka 76. člena ZJF.

(2) Ne glede na prvi odstavek 80.č člena ZJF v letni program prodaje finančnega premoženja države ni treba vključiti posamične terjatve Republike Slovenije do višine 7,000.000 eurov, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države, ne sme presegati 30.000.000 eurov.

(3) O prodaji in drugih oblikah razpolaganja s premoženjem države iz prvega in drugega odstavka tega člena vlada enkrat letno za preteklo leto, najkasneje do 31. maja, poroča državnemu zboru. Poročilo mora vsebovati najmanj:

- opis finančnega premoženja,
- dejansko vrednost premoženja,
- razloge za prodajo ali druge oblike razpolaganja,
- višino kupnine ali višino drugega plačila.

(4) Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih in druge gospodarske družbe s tega področja, v katerih ima država posredno ali neposredno prevladujoč vpliv, morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki dopuščajo pridobitev kontrolnega deleža v osnovnem kapitalu družbe posameznemu vlagatelju neposredno ali skupaj z obvladovanimi (povezanimi) družbami oziroma osebami, ki delujejo usklajeno, z nakupom ali z dokapitalizacijo le s soglasjem vlade. Za pridobitev kontrolnega deleža, za katerega zaprosi potencialni investitor na podlagi tega člena, se šteje vsaka pridobitev oziroma povečanje že obstoječega deleža v osnovnem kapitalu te družbe tako, da ta po takšni pridobitvi presega 25 odstotkov osnovnega kapitala te družbe.

(5) Ne glede na prvi odstavek 19. člena ZSDH-1 z naložbami Republike Slovenije, pridobljenimi na podlagi zakona, ki ureja dedovanje, upravlja in razpolaga ministrstvo.

47. člen

(zagotavljanje sredstev za pridobivanje kapitalskih naložb države)

(1) Slovenski državni holding (v nadaljnjem besedilu: SDH) mora pred odločitvijo o odplačni pridobitvi kapitalске naložbe v last Republike Slovenije pridobiti potrditev ministrstva, da so v tekočem letu v proračunu zagotovljene pravice porabe v zadostni višini.

(2) Ministrstvo na podlagi sklepa SDH o odplačni pridobitvi kapitalске naložbe v last Republike Slovenije, družbi, v kateri bo Republika Slovenija pridobila naložbo, izvede izplačilo iz proračuna v roku, ki je za plačila obveznosti neposrednih uporabnikov proračuna določen v prvem odstavku 32. člena tega zakona.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV DRŽAVE TER JAVNEGA SEKTORJA IN PREVZEM DOLGA

48. člen

(obseg zadolževanja države za leti 2018 in 2019)

(1) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2018 lahko zadolži do višine 2.298.004.035 eurov.

(2) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2019 lahko zadolži do višine 3.255.112.170 eurov.

(3) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov v okviru instrumentov zadolževanja, rokov in višine zadolžitve, določenih v letnem programu financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada, pisno pooblasti drugo osebo.

(4) V obseg zadolževanja države iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne štejejo:

1. zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov in
2. prevzem dolga.

(5) Poleg zadolževanja za namene prvega in drugega odstavka tega člena se lahko država v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZJF dodatno zadolži za namen izvajanja intervencij na trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 1.800.000.000 eurov.

49. člen

(likvidnostno zadolževanje sistema EZR države)

(1) Za učinkovito upravljanje likvidnosti sistema EZR države se lahko upravljavec sredstev sistema EZR države likvidnostno zadolžuje zunaj tega sistema v svojem imenu in za račun pravne osebe, vključene v ta sistem.

(2) Likvidnostno zadolževanje sistema EZR države poteka prek zakladniškega podračuna države.

(3) Obseg zadolžitve iz prejšnjega odstavka na dan 31. decembra se šteje za zadolževanje pravne osebe, ki je vključena v sistem EZR države in ima na ta dan izkazan dolg do upravljavca sredstev sistema EZR države.

50. člen

(obseg poroštev države za leti 2018 in 2019)

(1) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2018 ne sme preseči skupne višine glavnice 500.000.000 eurov.

(2) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2019 ne sme preseči skupne višine glavnice 500.000.000 eurov.

(3) Poroštva, dana za obveznice ali posojila, ki so najeta za odplačilo obstoječih obveznosti, zavarovanih z državnim poroštvom, se ne štejejo v obseg poroštev po tem zakonu.

51. člen

(pravice porabe za plačilo dolgov in poroštev države)

Unovčena poroštva se plačajo v breme finančnega načrta ministrstva. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah ministrstva, se takoj prerazporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolжник, za katerega je bilo poroštvo izdano.

52. člen

(obseg zadolževanja in poroštev posrednih uporabnikov proračuna države in nefinančnih družb v pretežni lasti države v letih 2018 in 2019)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2018 lahko zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 700.000.000 eurov.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2019 lahko zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 600.000.000 eurov.

(3) Zadolževanje iz prvega in drugega odstavka tega člena pomeni razliko med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitve v koledarskem letu.

(4) Kot prevladujoč vpliv se šteje, če je država 50 odstotni ali več lastnik premoženja družbe oziroma če država izvaja nadzor nad poslovno politiko družbe.

53. člen

(največji možen obseg iz naslova zavarovanj pred različnim tveganjem pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d.)

(1) Skladno s 5. in 8. členom Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04, 56/08 – ZSIRB in 82/15; v nadaljnjem besedilu: ZZFMGP) se za leto 2018 določijo:

1. največji skupen obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. obseg poroštev, ki pomeni skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poroštva, v višini 350.000.000 eurov.

(2) Skladno s 5. in 8. členom ZZFMGP se za leto 2019 določijo:

1. največji možen obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. obseg poroštev, ki pomeni skupno višino glavnih posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročstva, v višini 350.000.000 eurov.

(3) Poroštvena kvota iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne všteva v kvoto iz 50. člena tega zakona.

6. POSEBNE DOLOČBE POVEZANE S FINANCIRANJEM OBČIN

54. člen (povprečnina)

Povprečnina, ki pripada občinam v skladu z ZFO-1, znaša:

- za proračunsko leto 2018: 551,00 eurov,
- za proračunsko leto 2019: 558,00 eurov.

55. člen (sprejemanje občinskih odlokov)

Za uporabo prve in tretje alineje 41. člena ter določb VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr. in 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 29/95 – ZPDF, 44/97 – ZSZ in 27/98 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZSZ) ter uporabo 218. člena, 218.a, 218.b, 218.c, 218.č in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13 in 19/15) se šteje tudi sprejemanje občinskih odlokov v skladu s VI. poglavjem ZSZ.

56. člen (priprava dveh letnih proračunov)

Ne glede na 13.a člen ZJF lahko župan predloži občinskemu svetu skupaj s predlogom proračuna za naslednje proračunsko leto tudi predlog proračuna za leto, ki temu sledi, tudi zunaj mandatnega obdobja, za katero je bil občinski svet izvoljen.

7. RAZPOLAGANJE S SREDSTVI ZA PLAČE IN PRIPRAVA FINANČNIH NAČRTOV

57. člen (razpolaganje s sredstvi za plače)

Neposredni in posredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, sistemiziranja delovnih mest in razporejanja zaposlenih na delovna mesta tako, da s prevzemanjem obveznosti, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi ali kolektivne pogodbe, ne ustvarjajo primanjkljajev sredstev za stroške dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

58. člen
(priprava finančnih načrtov uporabnikov proračuna)

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih, razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ ali kadar ta zakon določa drugače.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov v 15 dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financiranjem posrednega uporabnika in z ministrstvom.

(3) V primeru spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine, v 15 dneh od spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna, posrednemu uporabniku proračuna posredovati nova izhodišča.

(4) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna iz njegove pristojnosti znižajo na način, da se ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(5) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt oziroma spremembe finančnega načrta pripraviti skladno z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu, če je ustanovitelj posrednega uporabnika država, oziroma občinski upravi, če je ustanovitelj občina, najkasneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki občinskih proračunov posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje občinski upravi najkasneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena posredovati sprejeta letna poročila o delu v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njihovemu finančnemu načrtu in programu dela.

(10) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, lahko v svojem finančnem načrtu med letom prerazporejajo sredstva na plačne konte iz

podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve« do višine dveh odstotkov obsega sredstev za stroške dela v sprejetem finančnem načrtu.

(11) Ne glede na določbe zakonov, predpisov in splošnih aktov, sprejme finančni načrt posrednega uporabnika proračuna vlada oziroma župan, če ga organ, pristojen za sprejem finančnega načrta ni sprejel, ker je bil ta pripravljen v skladu z izhodišči vlade oziroma župana.

(12) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim vlada, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje le-to zavrne iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, se po poteku 60-dnevnega roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(13) Če posredni uporabniki ne posredujejo finančnega načrta in programa dela v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njegovemu finančnemu načrtu in programu dela, v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se posrednemu uporabniku proračuna zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(14) Ne glede na določbe tega člena, neposredni uporabnik proračuna države, tistim posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, izda le soglasje k sistemizaciji delovnih mest v skladu z normativi in standardi, ki veljajo za izvajanje programa osnovnih in glasbenih šol.

59. člen (finančni načrt ZPIZ in ZZZS)

(1) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) in ZZZS morata pri pripravi finančnega načrta upoštevati temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo državnega proračuna.

(2) ZPIZ in ZZZS morata svoje finančne načrte, skladne s prejšnjim odstavkom, posredovati v soglasje Vladi Republike Slovenije najkasneje v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu Republike Slovenije.

60. člen (politika zaposlovanja)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo neposredni uporabniki proračuna države pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po naslednjih virih financiranja:

1. državni proračun;
2. proračun občin;
3. ZZZS in ZPIZ;
4. druga javna sredstva za opravljanje javne službe (na primer takse, pristojbine, koncesnine, RTV-prispevek);
5. sredstva od prodaje blaga in storitev na trgu;
6. nejavna sredstva za opravljanje javne službe;
7. sredstva prejetih donacij;
8. sredstva EU ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna;

9. sredstva ZZZS za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike, zdravstvene sodelavce pripravnike;
10. sredstva iz sistema javnih del;
11. sredstva raziskovalnih projektov in programov ter sredstva za projekte in programe, namenjenih za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti;
12. sredstva za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14, in 14/15 – ZUUJFO), ne glede na vir, iz katerega se financirajo njihove plače.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in občin morajo ob sprejetju programa dela in finančnega načrta sprejeti tudi kadrovske načrt, kot priložo finančnega načrta, ki mora biti usklajen s finančnim načrtom in pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Neposredni uporabniki proračuna države in posredni uporabniki proračuna države in občin pripravijo kadrovske načrt za leti 2018 in 2019 tako, da se:

- določi dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena, pri čemer to število ne sme presegati dovoljenega števila zaposlenih iz teh virov, kot je določeno v kadrovske načrtih za leto 2017,
- oceni število zaposlenih, ki se financirajo iz 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka lahko vlada, ob predhodnem soglasju Ministrstva za finance in Ministrstva za javno upravo, glede na potrebe in prioritete v izjemnih primerih odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika proračuna države v letu 2018 poveča za največ 0,5 odstotka. Za zaposlitve iz tega odstavka mora organ državne uprave zagotoviti sredstva za stroške dela v okviru sredstev za stroške dela v svojem finančnem načrtu.

(5) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena lahko vlada, v primeru izvrševanja nujno potrebnih razvojnih in zakonsko določenih obveznosti ter nezadostne kadrovske pokritosti delovnih področij organov državne uprave odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika proračuna države v letu 2018 poveča za največ 1 odstotek, če gre za prenos kvot iz kadrovskega načrta oseb javnega prava v kadrovske načrti organa državne uprave, skupaj s prenosom sredstev za stroške dela.

(6) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena se zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov v kadrovskem načrtu posrednega uporabnika proračuna države in tistega posrednega uporabnika občinskih proračunov, ki se pretežno financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZZS, lahko določi višje dovoljeno število zaposlenih, vendar le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela.

(7) Posredni uporabnik proračuna države in občine mora spremljati realizacijo kadrovskega načrta v skladu z metodologijo za spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada.

(8) Če se plače zaposlenih pri posrednem uporabniku proračuna države in občine financirajo iz sredstev od prodaje blaga in storitev na trgu, morajo tudi tisti posredni uporabniki proračuna države in občine, ki niso zavezani po Zakonu o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11), zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(9) Vlada predpiše način za pripravo kadrovske načrtov posrednih uporabnikov proračuna države in občine ter način spremljanja njihovega izvajanja.

61. člen

(prekoračitev obsega sredstev za stroške dela in prerazporejanje sredstev)

(1) Ne glede na prvi odstavek 57. člena tega zakona predlagatelji finančnih načrtov proračuna države lahko prekoračijo obseg sredstev stroškov dela, določen v sprejetem finančnem načrtu, tudi za obseg namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po uveljavitvi proračuna države.

(2) Ne glede na deseti odstavek 57. člena tega zakona uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom lahko prerazporedijo sredstva na plačne konte v obsegu namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta.

62. člen

(polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZZS in ZPIZ morajo, najkasneje do 15. avgusta tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) V polletnem poročilu iz prejšnjega odstavka se izkazujejo:

- podatki o sprejetem finančnem načrtu tekočega leta,
- podatki o realizaciji sprejetega finančnega načrta v obdobju januar–junij tekočega leta in
- ocena realizacije sprejetega finančnega načrta do konca tekočega leta.

(3) Če iz ocene realizacije sprejetega finančnega načrta izhaja, da bo posredni uporabnik ob koncu tekočega leta realiziral presežek odhodkov nad prihodki, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ oziroma ZZZS polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe, s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

63. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 59. člena tega zakona opravljajo inšpektorji v okviru inšpekcije za sistem javnih uslužbencev.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 6., 56. in 57. člena tega zakona opravljajo inšpektorji Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna.

8. USKLAJEVANJE DENARNIH OBVEZNOSTI DRŽAVE

64. člen

(prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF)

(1) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do vključno enega leta sklepajo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in občinskih proračunov ter javni gospodarski zavodi in javna podjetja, katerih ustanovitelj je država ali občina, morajo biti izražene v nominalnem znesku brez valorizacijske klavzule.

(2) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih subjekti iz prejšnjega odstavka sklepajo za daljše obdobje od enega leta, se lahko valorizirajo na način in do višine, kot sta določena s Pravilnikom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja (Uradni list RS, št. 1/04).

65. člen

(izredna uskladitev pokojnin v letu 2018 in zagotavljanje sredstev ZPIZ-u v letih 2018 in 2019)

(1) V letu 2018 se pokojnine in drugi prejemki v aprilu izredno uskladijo v višini 1,1 odstotka.

(2) Ne glede na tretji odstavek 52. člena ZSDH-1 v letih 2018 in 2019 Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., ali njen pravni naslednik nakaže ZPIZ vsako leto 50 milijonov evrov, in sicer najkasneje do 27. septembra posameznega leta.

66. člen

(usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom)

Transferji posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 94/10 – ZIU, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 96/12 – ZPIZ-2; v nadaljnjem besedilu: ZUTPG) se do 31. decembra 2018 ne usklajujejo, razen osnovnega zneska minimalnega dohodka iz prve alineje 5. člena ZUTPG.

9. POSEBNE DOLOČBE

67. člen

(predložitev premoženjskih bilanc)

Ne glede na drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena ZJF neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov premoženjsko bilanco predložijo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

68. člen

(prerazporeditev sredstev med izkazi)

(1) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen servisiranja javnega dolga samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun financiranja v višini manjkajočih pravic porabe za odplačilo glavnice dolga, ki zapadejo v plačilo v letih 2018 in 2019.

(2) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen iz tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1 samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov.

(3) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen iz tretjega odstavka 36. člena Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača – Koper (Uradni list RS, št.) prerazporedi pravice porabe iz računa prihodkov in odhodkov v račun finančnih terjatev in naložb.

69. člen
(letni dodatek za leto 2018)

(1) Ne glede na prvi do tretji odstavek 95. člena ZPIZ-2 se letni dodatek v letu 2018 izplača uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja v naslednjih zneskih:

1. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 450,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 410,00 eurov;

2. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 450,01 eura do 550,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 270,00 eurov

3. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 550,01 eura do 650,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 210,00 eurov;

4. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 650,01 eura do 780,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 160,00 eurov;

5. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku, višjem od 780,01 eura, se letni dodatek izplača v višini 100,00 eurov;

6. uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku do 650,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 210,00 eurov;

7. uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku od 650,01 eura do 780,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 160,00 eurov;

8. uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku, višjem od 780,01 eura, se letni dodatek izplača v višini 100,00 eurov.

(2) V znesku pokojnine iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka se upošteva tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(3) Pri določitvi višine letnega dodatka iz prvega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga uživalec prejme v mesecu izplačila letnega dodatka. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v mesecu januarju 2018, preračune v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar 2018. Višina tuje pokojnine se v kasnejših letih upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2018 preračunane v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar kasnejšega leta.

(4) Ne glede na prvi odstavek 98. člena ZPIZ-2 se letni dodatek izplača skupaj z izplačilom redne pokojnine za mesec julij tekočega leta.

(5) ZPIZ za pridobitev podatkov o znesku tuje pokojnine iz drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti posreduje uživalcem pokojnine, ki imajo na dan 1. januarja 2018 prebivališče v:

- drugi državi;

- Republiki Sloveniji, katerim se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu;

- Republiki Sloveniji in po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije prejemajo poleg pokojnine še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, obvestilo o upoštevanju tuje pokojnine pri izplačilu letnega dodatka, skupaj z obrazcem, ki se šteje kot dokazilo o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(6) Dokazilo o višini zneska pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, izplačane v januarju 2018, so uživalci pokojnine dolžni na prejetem obrazcu vpisati in posredovati ZPIZ. Znesek pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja se preračuna v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar 2018. Višina tuje pokojnine se v kasnejših letih upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2018 preračunane v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar kasnejšega leta. V primeru spremembe višine zneska tuje pokojnine izplačane v kasnejših letih, mora uživalec ZPIZ sporočiti spremembo do 30. aprila v koledarskem letu.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena se uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki predloži dokazilo o višini pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja do 30. aprila 2018, letni dodatek izplača do 30. septembra 2018, če pa predloži dokazilo o višini pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja do 30. septembra 2018 se letni dodatek izplača do konca leta 2018. Uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki do 30. septembra 2018 ne predloži dokazila o višini zneska tuje pokojnine, izplačane v januarju 2018, se letni dodatek izplača v višini 100,00 eurov.

(8) Uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, kateremu se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu, se letni dodatek po 96. členu ZPIZ-2 izplača v sorazmernem delu.

70. člen (finančni instrumenti)

(1) Finančni instrumenti so ukrepi v obliki finančne podpore, ki se financirajo s sredstvi EU iz finančne perspektive 2014–2020 in so namenjeni za uresničevanje enega ali več posameznih ciljev politike. Taki instrumenti imajo obliko kapitalske naložbe ali navideznega lastniškega kapitala, posojil ali poroštev ali drugih instrumentov delitve tveganja, in se lahko kombinirajo z nepovratnimi sredstvi.

(2) Ne glede na drugi odstavek 15. člena tega zakona se sredstva EU za izvajanje finančnih instrumentov ne pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna in se do zaključka izvedbe posameznega finančnega instrumenta izkazujejo samo v bilanci stanja.

(3) Sredstva za izvajanje nalog finančnih instrumentov se upravljavcu finančnih instrumentov dodelijo na način, kot ga določa Uredba (EU) št. 1303/2013/EU.

(4) Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov se s podračunov za kohezijsko politiko v okviru EZR države prenesejo upravljavcu finančnih instrumentov na podlagi zahtevka za izplačilo, ki ga posredniški organ predloži organu za potrjevanje.

(5) Posredniški organ mora najmanj tri mesece pred predložitvijo zahtevka za izplačilo organ za potrjevanje obvestiti o višini sredstev, ki jih bo treba zagotoviti upravljavcu finančnih instrumentov.

(6) Sestavni del obrazložitve predloga proračunov za leti 2019 in 2020 je, poleg dokumentov iz drugega in tretjega odstavka 13.a člena ZJF, tudi načrt izvajanja finančnih instrumentov, ki ga pripravi pristojni posredniški organ in v katerem so določeni ukrepi, oblike, obseg sredstev ter terminski načrt izplačil sredstev upravljavcu finančnih instrumentov, s katerim je posredniški organ sklenil sporazum o izvajanju finančnih instrumentov za prihodnji dve leti.

(7) Določbe tega člena se uporabljajo samo za izvajanje finančnih instrumentov, pri katerih je skladno s predpisi EU dopustno zagotoviti nacionalni del sredstev z javnimi in zasebnimi prispevki.

10. IZRAČUNAVANJE PRESEŽKOV INSTITUCIONALNIH ENOT SEKTORJA DRŽAVA

71. člen

(izračunavanje presežkov institucionalnih enot sektorja država)

Institucionalne enote sektorja država, ki so v skladu z opredelitvijo v 4. točki 2. člena ZFisP uvrščene v sektor S.13 in ki morajo presežke porabljati skladno s 5. členom ZFisP, presežke izračunavajo na naslednje načine:

1. državni in občinski proračuni izračunavajo presežke po denarnem toku, in jih zmanjšajo za neplačane obveznosti, razen za neplačane obveznosti iz naslova odplačila glavnice dolga, za neporabljene donacije in za neporabljena namenska sredstva;
2. ZPIZ izračunava zbrani presežek po denarnem toku;
3. ZZZS izračunava presežke po denarnem toku, in jih zmanjša za neplačane obveznosti, neporabljena namenska sredstva ter neporabljene donacije;
4. javni skladi izračunavajo presežke po denarnem toku, in jih zmanjšajo za neplačane obveznosti, razen za neplačane obveznosti iz naslova odplačila glavnice dolga ter za neporabljene donacije in za neporabljena namenska sredstva;
5. javne agencije in javni zavodi izračunavajo presežke po denarnem toku, in jih zmanjšajo za neplačane obveznosti, neporabljena namenska sredstva, ki so namenjena za financiranje izdatkov v prihodnjem obdobju in ki so evidentirana na kontih časovnih razmejitev, ter za neporabljena sredstva za investicije.

11. KAZENSKÉ DOLOČBE

72. člen

(sankcije za prekršek)

(1) Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- ravna v nasprotju s 57. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka 58. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 45 dneh po poteku roka iz šestega oziroma osmega odstavka 58. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- ne pripravi kadrovskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona;

- število zaposlenih preseže število, določeno s kadrovskim načrtom iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona, razen v primeru iz četrtega in petega odstavka 60. člena tega zakona;
- ne pripravi sanacijskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 62. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če v nasprotju z osmim odstavkom 60. člena tega zakona ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(3) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega uporabnika proračuna države, ki v nasprotju s 6. členom tega zakona do 31. januarja 2018 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta, ni zagotovila zadostnega obsega pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

73. člen

(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)

(1) Vlada oziroma župan, po postopku za razrešitev iz krivdnega razloga, razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz 58. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 30 dneh po poteku roka iz šestega in osmega odstavka 58. člena tega zakona;
- ne pripravi kadrovskega načrta ali če ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz drugega in tretjega odstavka 60. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki, razen če je presežek odhodkov nad prihodki nastal zaradi okoliščin, na katere odgovorna oseba posrednega uporabnika ne more vplivati.

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za razrešitev katere ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njeno imenovanje.

12. PREHODNI DOLOČBI

74. člen

(rok za sprejem predpisa)

Vlada izda predpis iz devetega odstavka 60. člena tega zakona najkasneje v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona.

75. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (Uradni list RS, št. 80/16 in 33/17) v delu, ki se nanaša na leto 2018.

13. KONČNA DOLOČBA

76. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018, razen 56. člena, ki se začne uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V 1. členu se našteva vsebine, ki jih je potrebno urediti v tem zakonu in so povezane s pripravo in z izvrševanjem proračuna za leti 2018 in 2019. Predlog zakona vsebuje tudi določbe, ki omejujejo izdatke proračuna države in proračunov občin.

K 2. členu

V 2. členu so zaradi opredeljeni pojmi, ki so sicer že uveljavljeni tako v letnih zakonih v preteklih letih, kot tudi v podzakonskih predpisih s področja proračuna.

K 3. členu

Predlog tega člena določa sestavo proračuna kot akta države s katerim se določa globalni obseg prihodkov in pravic proračunske porabe po ekonomskih in programskih namenih, po proračunskih uporabnikih ter njegova notranja struktura. Glede na vsebinski pogled na proračun so glavni trije sestavni deli proračuna, kot jih določa ta člen, to je splošni del proračuna, posebni del proračuna in načrt razvojnih programov. Prvi odstavek tega člena določa, da so v splošnem delu proračuna prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta, ter določa, da se v bilanci prihodkov in odhodkov poleg prihodkov in odhodkov navedenih v 11. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, in 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617, v nadaljnjem besedilu: ZJF), izkazujejo tudi prihodki, ki zajemajo namenska sredstva EU in odhodki, ki zajemajo plačila sredstev v proračun EU ali povedano drugače – na strani prihodkov se v bilanci prihodkov in odhodkov izkazujejo tekoči prihodki, ki jih sestavljajo davčni in nedavčni prihodki, kapitalski prihodki, prejete donacije, namenska sredstva EU ter transferni prihodki iz drugih blagajn javnega financiranja, na strani odhodkov pa tekoči transferi, investicijski odhodki, investicijski transferi ter vplačila v proračun EU. Splošni del proračuna, poleg bilance prihodkov in odhodkov, vključuje tudi račun finančnih terjatev in naložb in račun financiranja.

Posebni del proračuna prikazuje vsebino pravic proračunske porabe po politikah, glavnih programih in programih.

Tretji del proračunske dokumentacije je načrt razvojnih programov, ki ga sestavljajo večletni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov. Načrt razvojnih programov prikazuje načrtovane izdatke po skupinah projektov (ki so sestavljene iz projektov), projektih in ukrepih ter vire financiranja. Gre torej za poseben prikaz načrta razvojnih programov, ki prikazuje načrtovane izdatke za investicije iz javnofinančnih virov za naslednja štiri leta.

K 4. členu

Spreminjanje institucionalne strukture proračuna zaradi ustanovitve novih državnih organov na izvedbeni ravni povzroči veliko težav. Določba onemogoča financiranje novega državnega organa neposredno iz državnega proračuna. S tem določilom je spoštovano načelo namenske porabe proračunskih sredstev, ki določa, da se sredstva proračuna lahko porabijo samo za namen, določen v proračunu. Iz navedenega razloga se lahko nov državni organ, ki se ustanovi po sprejemu proračuna, vključi v proračun kot neposredni uporabniki šele z rebalansom proračuna ali s spremembami proračuna naslednjega leta. Delovanje novoustanovljenega državnega organa se do takrat financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev. Dokler nov neposredni uporabnik ne pridobi svojega samostojnega finančnega načrta mu mora neposredni uporabnik, ki je njegov začasni financer, odstopiti del sredstev. S posebnim pooblastilom mu mora določiti tudi s kakšnim obsegom pravic porabe in na katerih proračunskih postavkah lahko ta razpolaga, pred tem pa mora odločitev o tem sprejeti vlada.

K 5. členu

Zakon v tem členu določa splošna pravila izvrševanja proračuna. Predvsem zaradi večje jasnosti je določeno, da se v tekočem letu izvršuje proračun tekočega leta. Proračun se izvršuje na nivoju proračunske vrstice, ki je postavka-konto, katera pa skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna. Četrty odstavek izrecno določa, da morata biti posebni del proračuna in načrt razvojnih programov v tekočem letu usklajena, hkrati pa določa, da je mogoča izjema, kadar predlagani zakon to določa. Predlagani zakon to določa v tretjem odstavku 31. člena, kjer je določeno, da je neuskklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NPR dopustna v tistih primerih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki. Predlagani člen v petem odstavku, ministrstvu, pristojnemu za finance, podeljuje pooblastilo, da ob neuskklajenosti lahko omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

K 6. členu

S predlaganim členom se določa, da mora neposredni uporabnik najkasneje do 31. januarja 2018 s prerezporeditvami v svojem finančnem načrtu zagotoviti zadosten obseg sredstev za stroške dela, ki zajemajo tako stroške dela zaposlenih pri neposrednem uporabniku kot tudi pri posrednih uporabnikih proračuna, ki sodijo v njegovo pristojnost.

K 7. členu

Predlagani člen določa status nekaterih prihodkov proračuna, ki jih je potrebno obravnavati nekoliko drugače kot večino prihodkov proračuna. Določba jasno opredeljuje, katere vrste prihodkov oziroma prilivov se obravnava na drugačen način kot ostale in tudi pojasnjuje kako.

K 8. členu

V predlaganem členu so določene izjeme pri izkazovanju prejemkov in izdatkov. Spremembe nastale pri upravljanju dolga državnega oziroma občinskega proračuna, ki zapadejo v plačilo v prihodnjih proračunskih letih se izkažejo zgolj v bilanci stanja. Ker se reodkup obveznic Republike Slovenije izvrši z diskontom ali premijo pred njihovo dospelostjo, se prejemki in izdatki ne izkažejo. Prav tako se samo v bilanci stanja izkazuje prevzem dolga, konverzije terjatev v kapitalsko naložbo, odpis dolga ali terjatev, naložbe prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF in naložbe denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice, naložbe EZR države v državne zakladnice držav EMU in nakupe zakladnih menic ter vloge v sistemu enotnega zakladniškega računa države oziroma občine.

Med prejemki in izdatki ne izkazuje neodplačna pridobitev nepremičnega in premičnega premoženja. Pri teh transakcijah namreč ne pride do denarnega toka. Pri dokapitalizaciji s stvarnim vložkom se gre prav tako samo za spremembe na aktivni strani bilance stanja: s tem, da se ene vrste sredstvo (osnovno sredstvo) spremeni v finančno (kapitalsko, če gre za privatni sektor) naložbo. V teh primerih ne pride do denarnega toka. Velja seveda tudi obratno: če pride do zmanjšanja finančne naložbe, z vračilom stvarnega vložka. Konverzija terjatve v kapitalsko naložbo pomeni enako, s tem, da se tu menjajo terjatve in ne osnovna sredstva, v finančno naložbo, oziroma kapitalsko naložbo, če gre za pravne osebe zasebnega sektorja.

Hkrati se s tem členom določa podlaga, da se prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj in so torej začasne narave evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno evidentirati kot prihodkov in odhodkov proračuna. Nekateri poslovni dogodki se, glede na svojo naravo, morajo evidentirati le preko kontov stanja in imajo vpliv samo na sredstva, ki so prikazana v aktivni bilanci stanja ter na obveznosti do virov sredstev, ki so prikazane v pasivi bilanci stanja. Doslej so te izjeme delno določene v Zakonu o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617, v nadaljnjem besedilu: ZJF), nekatere pa v letnem zakonu o izvrševanju proračuna.

Predlagani tretji odstavek opredeljuje, da se prejemki in izdatki povezani z denarnim pokritjem, iz naslova posojanja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se izvajajo v skladu z 83. členom ZJF, izkazujejo samo v bilanci stanja. Gre namreč za kratkoročne posle ki se sklepajo za obdobja krajša od enega meseca. Zaradi kratkoročne narave teh poslov se prejemki iz naslova denarnega pokritja za posojene lastne dolžniške vrednostne papirje ter izdatki iz naslova vračila denarnega pokritja proti vračilu posojenega vrednostnega papirja izkazujejo samo v bilanci stanja. V primeru, da pride do neporavnave in vrednostni papir v pogodbeno določenem roku ni vrnjen, pomeni, da je ta vrednostni papir izdan, torej je iz naslova tega vrednostnega papirja realizirana zadolžitev. V takšnem primeru se denarno pokritje za posojen vrednostni papir ne vrne in v znesku, ki je enak nominalni vrednosti posojenega in nevrnjenega vrednostnega papirja, predstavlja vir za kupnino iz naslova zadolžitve za ta vrednostni papir. Drugače povedano to pomeni, da se v primeru, če se vrednostni papir ne vrne, to obravnava kot zadolžitev države.

Prvi odstavek predlaganega člena je v primerjavi z veljavnim zakonom dopolnjen z besedilom »ter založena sredstva za izvrševanje plačilnih transakcij s plačilnimi karticami«. Z navedeno dopolnitvijo se zasleduje ureditev v 4. točki prvega odstavka 4. člena Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (Uradni list RS, št. 77/16), ki določa, da UJP med drugim za proračunske uporabnike opravlja naloge ponudnika plačilnih storitev v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme. Nadalje se sledi tudi prvemu odstavku 5. člena Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12, 81/15 in 47/16) v katerem so določene aktivnosti, ki se štejejo kot plačilne storitve, iz drugega odstavka navedenega člena pa izhaja tudi, se plačilne aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev, vključujejo izvrševanje plačilnih transakcij med drugim tudi s plačilnimi karticami. Pojem plačilna kartica zajema plačilne, kreditne, debetne in druge vrste kartic, s katerimi je mogoče opraviti brezgotovinska plačila blaga in storitev s fizično prisotnostjo ali na daljavo in dvigniti gotovino na bančnem avtomatu ali okencu. Z navedeno dopolnitvijo predlaganega zakona bo UJP omogočeno, da bo s strani fizičnih in pravnih oseb sprejemal plačila obveznih dajatev, ki bodo izvedena s plačilnimi karticami. Zavezanci pri plačevanju obveznih dajatev na ta način ne bodo nosili stroškov plačilnih storitev. Za nadzornike (npr. FURS) pri vplačevanju ne bo sprememb, spremembe zadevajo zgolj fizične in pravne osebe, ki bodo pridobile nova negotovinska plačilna mesta, na katerih bodo lahko brez provizij poravnali svoje obvezne dajatve.

V primeru, ko bo plačilo s strani zavezanca izvedeno s plačilno kartico bo UJP začasno založil sredstva in odobril račun prejemnika ter odprl terjatev do banke, ki bo sredstva, plačana s plačilno kartico nakazala z nekaj dnevni zamikom. Pred začetkom delovanja negotovinskega plačilnega mesta se z odredbo, ki jo pripravi UJP, s podračuna državnega proračuna (proračunska postavka tipa 19) na podračun 845 prenese sredstva v obsegu predvidenih plačil za nekaj prihodnjih dni (predvidoma največ 15). Sredstva na podračunu 845 se zagotovijo vsako leto z odredbo z datumom nakazila 3. 1. oziroma prvi delovni dan v letu. Vsako leto pa z valuto 31.12. oz. zadnji delovni dan v letu UJP sredstva s podračuna 845 vrne nazaj na podračun državnega proračuna. V zgoraj opisanem primeru je dopolnitev predlaganega člena utemeljena, saj ne gre za porabo proračunskih sredstev, pač pa zgolj za založena sredstva.

K 9. členu

V proračun države se stekajo tudi sredstva povračil, ki so namenjena kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij ter sestankov v okviru Evropskega sveta in Sveta EU. Doslej so neposredne uporabnike stroški teh potovanj bremenili v celoti, saj so povračila potnih stroškov prihajala v proračun države, povračila posameznemu uporabniku proračuna pa niso bila izvedena. S predlagano določbo se omogoča povračila potnih stroškov neposrednim uporabnikom. Ker pa se navedena povračila s strani institucij EU izvajajo pavšalno in ne po konkretno izvedenih sestankih, je treba določiti, da se tudi povračila neposrednim uporabnikom izvedejo zgolj do višine prejetih sredstev posameznega leta.

K 10. členu

Ta člen omogoča ministrstvu, pristojnemu za finance, da lahko na podlagi vplačanega namenskega prihodka na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove namenske postavke. Določba omogoča, da lahko ministrstvo za izvajanje projektov skupnih evropskih politik na predlog neposrednega uporabnika med letom odpre nove postavke ter določi način zagotavljanja pravic porabe na njih. Poleg tega je mogoče odpiranje novih proračunskih postavk tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov, ki so v skladu s 23. točko drugega odstavka 2. člena predloga tega zakona pridobljeni na podlagi sklenjenih mednarodnih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami.

Ta člen omogoča vladi, da lahko na predlog ministrstva, ki je pripravljen na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove integralne postavke na katerih se pravice porabe zagotavljajo s prerazporeditvami. Z navedeno dopolnitvijo predlaganega zakona bo vladi omogočeno, da bo med letom lahko odpirala integralne proračunske postavke, v kolikor se bo izkazalo, da je to vsebinsko utemeljeno. Proračunska postavka nosi ključne informacije programskega proračuna, kar med drugim pomeni, da se s tem omogoči pravilno evidentiranje obveznosti na proračunski postavki, ki se vsebinsko pravilno umesti v ustrezen podprogram.

K 11. členu

Predvideni so ukrepi, ki jih uporabi vlada za uravnoteženje proračuna v primeru, da se med proračunskim letom, zaradi nastanka novih obveznosti ali spremenjenih gospodarskih gibanj, povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, kar ima za posledice drugačne proračunske prihodke od načrtovanih. V primeru nižjih prihodkov od načrtovanih ali višjih izdatkov od načrtovanih je potrebno ukrepati hitro in učinkovito ter doseči uravnoteženje proračuna. Ukrepi proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se nanaša le na proračunske postavke tipa 1 iz katerih pa so po predlaganem zakonu izvzeti stroški dela.

K 12. členu

Ta člen podeljuje vladi pooblastilo, da v zakonsko določenih primerih odloči, da se obveznosti poravnajo ne glede na to, če pravice porabe na postavkah niso zagotovljene. Odločitev o tem sprejme vlada. Člen taksativno navaja področja, kjer je nujno, da se obveznosti plačajo, čeprav v proračunu za te namene niso zagotovljene pravice porabe v zadostnem obsegu. Predlagana določba je v primerjavi s preteklostjo nekoliko spremenjena, razlog pa je v tem, ker ima Republika Slovenija sprejet okvir, v katerem je določen tudi najvišji obseg izdatkov državnega proračuna. Glede na to, da v okviru določenega obsega izdatkov ni dopustno prekoračiti, predlagana določba zahteva, da se pravice porabe zagotovijo s prerazporeditvami. Določba torej za obveznosti na politiki 21 - Pokojninsko varstvo, politiki 22 - Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi, politiki 24 – Plačila sredstev v proračun EU, postavkah namenskih sredstev EU in postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov, podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije določa, da je pravice porabe treba zagotoviti s prerazporeditvami. Za sredstva na postavkah, s katerih se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16), na postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč in na postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU, ki pa presegajo predvidene pravice porabe, zagotovljene v proračunu, pa se omogoča, da se v skladu z 12. členom Zakona o fiskalnem pravilu, država lahko dodatno zadolži. Navedeno pomeni, da določba še vedno omogoča, da se na podlagi odločitve vlade našteje obveznosti plačujejo tudi nad to višino. Pravice porabe za pokrivanje teh obveznosti pa se ne povečujejo več samo na podlagi povečanih prihodkov proračuna od načrtovanih ali z dodatnim zadolževanje države, temveč predvsem s prerazporeditvami, z dodatno zadolžitvijo

pa izjemoma v primeru izrednih okoliščin. Če dodatnih pravic porabe ne bo mogoče zagotoviti s prerazporeditvami bo potreben rebalans proračuna države.

K 13. členu

V predlaganem členu je določeno pravilo, da lahko za tehnično izvedbo izplačil iz proračuna, proračun (v smislu blagajne javnega financiranja) in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju leta 2018 oziroma 2019. Nadalje se v predlaganem členu določa tudi, da se sredstva nadzornika Finančne uprave RS, razporejena iz podračunov 845 in 846, prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta obravnava kot prihodek preteklega proračunskega leta.

Posebna obravnava podračunov 846 in 845 pomeni ureditev prehodnih podračunov nadzornika Finančne uprave RS v primerih, kjer gre za več prejemnikov sredstev in kjer praznitve po vnaprej določenem odstotnem delilniku niso možne. Takih prehodnih podračunov je v Finančni upravi RS trenutno 21.

Predlagana ureditev zagotavlja tudi, da bodo javnofinančni prihodki, pobrani zadnji delovni dan v letu, pravilno in usklajeno evidentirani tako v poslovnih knjigah nadzornika Finančne uprave RS kot tudi pri prejemnikih sredstev, ki so praviloma štiri blagajne javnega financiranja.

K 14. členu

S predlaganim členom se določa pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje. V skladu s predlaganim členom ima organ upravljanja poleg vseh pristojnosti določenih v evropskih predpisih EU, tudi pristojnost za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike, organ za potrjevanje pa je poleg pristojnosti, ki mu jih podeljujejo evropski predpisi, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike.

K 15. členu

V predlaganem členu se za potrebe zakona pojasnjuje, katera so sredstva kohezijske politike. Po predlagani določbi je to seštevka sredstev, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike. Nadalje se s predlaganim členom opredeljuje tudi, da se prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

K 16. členu

S prvim odstavkom predlaganega člena se določa, da se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije, ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike in za stroške dela na projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega proračunskega uporabnika, ki je v vlogi upravičenca. Ne glede na navedeno pa je dopustno, da se izplačilo stroškov dela na projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega proračunskega uporabnika, izvrši na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

V drugem odstavku predlaganega člena je določena izjema, ki jo predlagani odstavek veže na že uveljavljeno izjemo, določeno v 2. točki prvega odstavka 33. člena predloga tega zakona, po kateri so dopustna predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu. Doslej so se torej sredstva v skladu z navedeno točko izplačevala pavšalno, v višini 30%, čeprav so upravičencem do sredstev dejanski stroški nastali šele čez leto, dve ali še kasneje.

Ker predlagani odstavek določa še dodaten pogoj, po katerem se mora upravičenec do sredstev kohezijske politike zavezati, da bo zahtevek za izplačilo, ki vsebuje dokazila o porabi predhodno izplačanih sredstev, posredoval najkasneje v 180 po prejemu sredstev, pa to

pomeni, da se bodo sredstva iz državnega proračuna izplačevala zgolj v obsegu kot je v prihodnjih štirih mesecih dejansko potreben za izvajanje dejavnosti, programa ali projekta. To pomeni tudi, da obstaja velika verjetnost, da se bodo predplačila iz proračuna izplačevala v manjših obsegih od dopustnih 30 odstotkov, ob zavedanju, da bo tudi zahtevkov po predplačilih več in v nižjih zneskih. Pri tem ne sme biti sporno, da lahko upravičenec predplačilo v okviru večkrat posredovanih zahtevkov za izplačilo, predplačila koristi do zaključka projekta pod pogojem, da vsakokratno izplačilo predplačila ne preseže 30% izplačil predvideni pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov. Upravičenec mora v predvidenih rokih posredovati dokazila o plačilu izdatkov.

V predlaganem tretjem odstavku je prav tako dopustna izjema od zahteve, določene v prvem odstavku predlaganega člena. Pri predlagani izjemi ne gre za predplačila, pač pa zgolj za možnost, da se sredstva iz proračuna izplačajo en dan prej, preden upravičencu do sredstev kohezijske politike obveznost zapade v plačilo. V tem primeru se od upravičenca zahteva, da mora dokazila o plačilu posredovati posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh po prejemu sredstev iz proračuna. Posledično to pomeni, da bo mogoče povračilo iz proračuna EU zahtevati najkasneje v 14 dneh po izplačilu iz državnega proračuna, posrednim proračunskim uporabnikom in nosilcem javnih pooblastil pa bo poslovanje bistveno olajšano.

Četrty odstavek določa neke vrste sankcijo, če upravičenec v rokih, določenih v prejšnjih odstavkih, ne predloži dokazila o plačilu izvajalcu. V tem primeru se upravičencu nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike zadržijo do predložitve plačanega računa ali druge zahtevane enakovredne knjigovodske listine.

K 17. členu

S predlaganim členom se določajo obvezna ravnanja organa upravljanja, posredniškega organa oziroma organa za potrjevanje v primeru, kadar se ugotovi neupravičeno porabo sredstev kohezijske politike. Predlagani člen v prvem odstavku določa, da mora posredniški organ oziroma organ za potrjevanje najkasneje v 15 dneh zahtevati plačilo od upravičenca oziroma posredniškega organa. Kadar se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovi pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, pa terjatev vzpostavi organ za potrjevanje samostojno ali na zahtevo organa za upravljanje. Ker se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike lahko ugotovi tudi zaradi pomanjkljivega delovanja sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskemu organu, se s četrtyim odstavkom predlaganega člena določa tudi način vračila, in sicer tako, da bo moral neposredni uporabnik pri katerem je neupravičena poraba sredstev evropske kohezijske politike nastala, pravice porabe zagotoviti v svojem finančnem načrtu na enak način, kot jih zagotavlja v primeru, ko plačilo zahteva sodna ali upravna odločba oziroma poravnava.

K 18. členu

V predlaganem členom se odrazi pristojnost organa upravljanja. Pristojnosti organa upravljanja so, v primerjavi s staro finančno perspektivo, bistveno večje, saj mu zakon omogoča ukrepanje tudi v primeru, če se ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa ali če posredniški organ v določenem roku ne izvede popravljalnih ukrepov, ki mu jih je naložil organ upravljanja ali če posredniški organ ne zahteva vračila neupravičeno porabljenih sredstev od upravičenca. Posledično to pomeni, da lahko organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ navedene nepravilnosti ne bo odpravil zahteva, da ministrstvo začasno zadrži izplačila na posameznih postavkah kohezijske politike.

K 19. členu

S predlaganim členom se določa, da organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja za katerega so zadržana izplačila, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa. O nameravanem predlogu za prerazporeditev pravic porabe mora organ upravljanja predhodno obvestiti tisti posredniški

organ, pri katerem se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo. Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

K 20. členu

S predlaganim členom se določa, da se pravila o porabi sredstev kohezijske politike uporabljajo tudi na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

K 21. in 22. členu

Proračunsko načelo celovitega pokrivanja zahteva, da vsi prejemki služijo pokrivanju vseh izdatkov. V nasprotju z omenjenim načelom namenski prejemki omogočajo, da določeni prejemki pokrivajo natančno določene izdatke, s čimer si različni uporabniki poslušajo zagotoviti stalen vir sredstev za financiranje nalog iz njihove pristojnosti. Prejemki (to je viri financiranja) in nameni porabe, ki imajo status namenskih izdatkov, so določeni v ZJF in tem zakonu. 21. člen taksativno našteva namenske prihodke proračuna za leti 2018 in 2019, ki imajo praviloma temelj že v materialnih zakonih in za katere je bilo pri pripravi predloga proračuna podana zadostna utemeljitev za dodelitev namenskega statusa, ker morajo služiti financiranju točno določenih odhodkov oziroma izdatkov. Poseben pravni položaj zakon določa tudi za namenska sredstva iz EU za izvajanje skupne evropske politike.

S predlaganim zakonom se dodajata dva nova namenska prihodka in sicer prihodek po 77. členu Zakona o voznikih in prihodek po 60. členu Zakona o zdravstveni dejavnosti. Hkrati se omejujejo namenski prihodki za preneseno izvrševanje nalog ("twinning projekti"), saj so v proračunih za leti 2018 in 2019 navedena sredstva načrtovana med sredstvi, prejetimi za financiranje skupnih evropskih politik. Namenska postavka za preneseno izvrševanje nalog pa v letu 2018 še ostaja in sicer za vse projekte, ki imajo konec financiranja najkasneje do 30.6.2018.

V letu 2017 se je 21. člen predlaganega zakona prvič dopolnil s posebnimi pravili glede prevzemanja obveznosti, ki se financirajo z namenskimi prihodki. V primerjavi z ZJF se predlagana ureditev razlikuje po tem, da je treba v proračunu naslednjega leta načrtovati tako neporabljena sredstva preteklega leta kot tudi pričakovane prilive namenskih sredstev. Razlog za spremembo ureditve povezane z namenskimi sredstvi je v tem, da se z Zakonom o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15) omejuje obseg izdatkov državnega proračuna in občinskih proračunov na način, da se v odloku za pripravo okvira proračunov sektorja države določa fiksni znesek vseh izdatkov državnega proračuna in občinskih proračunov. Navedeno pomeni, da se kljub večjim prejemkom na posameznem področju obsega izdatkov ne sme prekoračiti, posledično pa tudi to, da pravic porabe na namenskih postavkah med letom ne bo dopustno povečevati. S predlagano ureditvijo se torej preprečuje, da bi se zaradi nenačrtovanega prenosa sredstev iz preteklega leta ali nenačrtovanih prilivov v tekočem letu na namenskih postavkah povečali izdatki, saj bi povečanje izdatkov lahko vodilo v prekoračitev obsega izdatkov, ki jih lahko izkaže državni proračun na podlagi sprejetega odloka, ki ureja okvir za pripravo proračunov sektorja država za določeno obdobje.

Izjema je dopuščena v šestem odstavku, s katerim je omogočeno, da lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti preko načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države na podlagi soglasja vlade, če se s tem ne ogrozi, da bi bil obseg izdatkov, določen v okviru za proračun države prekoračen.

K 23. do 28. členu

Predlagani členi urejajo način prerazporeditev pravic porabe. Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja. Obseg prerazporeditev pravic porabe se preračunava po neto načelu.

Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri tem pa skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega programa ne sme presegati 10 odstotkov podprograma

tega neposrednega uporabnika. Nadalje sme neposredni uporabnik samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje glavnega programa ne sme presegati 5% glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu. Ne glede na navedeno, neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. S četrtem odstavkom 24. člena tega zakona se določa, da ne glede na omejitve iz prvega, drugega in tretjega odstavka lahko neposredni uporabnik odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

Predlagatelj finančnih načrtov (v nadaljevanju: PFN) lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti. Nadalje lahko PFN samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa ter do 5 odstotkov med glavnimi programi tega predlagatelja. Ne glede na navedeno, pa PFN ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk slovenske udeležbe, namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk. Tudi za PFN je določena enaka ureditev kot za neposrednega uporabnika proračuna, saj v skladu s predlagano določbo, tudi PFN lahko odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

Organ upravljanja - Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko je odgovorna za upravljanje operativnega programa za izvajanja evropske kohezijske politike v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja. Krepitev trajnostne gospodarske rasti, konkurenčnosti, sociale in ustvarjanje novih delovnih mest so med ključnimi prednostnimi cilji Slovenije v naslednjem obdobju. Za doseg tega cilja je ključnega pomena učinkovito usklajevanje nacionalnih razvojnih politik in njihovo izvajanje z uporabo razpoložljivih sredstev proračuna Evropske unije v največji mogoči meri, kar pa je mogoče doseči le s pravilnim in strateškim upravljanjem sredstev EU. Organ upravljanja je poleg pristojnosti, ki so določene v Uredbi EU, pristojen tako tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, ki so sofinancirani s sredstvi kohezijske politike. V skladu z navedenim se s predlaganim zakonom določa več pristojnosti organu upravljanja pri prerazporejanju pravic porabe na področju kohezijske politike izključno z namenom optimizacije in čim bolj učinkovitega črpanja kohezijskih sredstev. Torej za prerazporejanje med postavkami znotraj kohezijske politike, znotraj posamezne finančne perspektive in znotraj posamezne bilance bo odgovoren organ upravljanja. S predlagano določbo se podeljuje tudi pooblastilo Vladi Republike Slovenije, da odloča o prerazporeditvah pravic porabe med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike med različnimi programskimi obdobji.

Ministrstvo za finance lahko samostojno in brez omejitev izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi. Na tak način se želi zagotoviti, da lahko Ministrstvo za finance samostojno prerazporeja znotraj svojega finančnega načrta potrebne pravice porabe na postavke za servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in s tem skrbi za nemotena plačila obveznosti iz naslova zadolževanja, kar je potrebno za smotrno upravljanje z javnim dolgom.

Če nastanejo stroški, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil Ministrstva za finance o spremembi likvidnostnega načrta, določba pooblašča Ministrstvo za finance, da izvede prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri Ministrstvo za finance.

S predlogom tega zakona, se podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24. in 25. člena predloga zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe med podprogrami, glavnimi programi in med politikami v določenem odstotku. Pooblastilo za prerazporejanje pravic porabe s, na in med plačnimi konti integralnih postavk, se vladi podeljuje z drugim odstavkom tega člena.

Prav tako določba podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24., 25. in 26. člena zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so taksativno našteje. S predlaganim členom se omogoča vladi prerazporejanje sredstev tudi iz postavk v politiki 21 – Pokojninsko varstvo, iz postavk v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in iz postavk v politiki 24 – Plačilo v EU. Predlagana ureditev ni sporna, saj se skladno z 12. členom ZIPRS1718 in predlogom tega zakona sredstva za pokrivanje teh obveznosti lahko zagotavljajo samo s prerazporeditvami. Letni zakoni o izvrševanju proračuna države so v preteklih letih omogočali za zadevne primere dodatno zadolževanje države, z ZIPRS1718 pa je bilo prvič določeno, da se sredstva lahko zagotovijo samo s prerazporeditvami. Glede na ureditev v ZIPRS1718 in predlagani zakon po katerih je treba pravice porabe tudi na zadevnih primerih zagotoviti s prerazporeditvami in ne več z možnostjo dodatnega zadolževanja, je odpadel tudi razlog za prepoved prerazporejanja iz navedenih postavk.

V tretjem odstavku je izrecno določeno, da za namene, ki so določeni v drugem odstavku tega člena, vlada pri odločanju ne more uporabiti podlage za prerazporeditev pravic porabe določene v prvem odstavku predlaganega člena.

Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki ga pripravi na predlog predlagatelja finančnega načrta.

Nadalje je v šestem odstavku določeno, da mora tisti neposredni uporabnik, ki izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in ne zagotovi črpanja navedenih sredstev zaradi neupravičene porabe sredstev, o tem obvestiti Ministrstvo za finance in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namensko porabo.

K 29. členu

Ta člen določa, da se pravice porabe za realizacijo nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, s katerimi je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

K 30. členu

Ta člen določa največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let. Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe iz NRP prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta ali ukrepa, ki je vključen v veljavni NRP, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki v sprejetih proračunih. Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti v prihodnjih letih v odstotkih, ki jih določa predlog tega zakona in pod pogojem, da ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP. Kot izjeme, glede na splošno pravilo o največjem dovoljenem obsegu prevzemanja obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, predlog zakona določa, da lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov, pogodbe za nakup blaga in storitev potrebnih za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, sredstev donacij ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe. Za pogodbe o najemu, pri katerih lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, je potrebno pridobiti soglasje vlade. Neposredni uporabniki občinskih proračunov pa morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva za finance.

K 31. členu

V tem členu je določeno, da neposredni uporabnik načeloma samostojno spreminja veljavnem NRP vrednost ukrepov in projektov do 20 % . O spremembi vrednosti projekta nad 20 % izhodiščne vrednosti odloča vlada. O uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov, ki niso uvrščeni v NRP tekočega leta nad 20 % izhodiščne vrednosti, odloča vlada. Predlagana določba vsebuje tudi izjemo, po kateri na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20% izhodiščne vrednosti ministrstvo, pristojno za finance, kadar gre za projekte manjših vrednosti oziroma manjšo spremembo izhodiščne vrednosti. Dodatni pogoj je, da je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP. Ministrstvo za finance na predlog predlagatelja finančnega načrta uvršča tudi ukrepe v veljavni NRP pod pogojem, če so skladni s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

O uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, odloča organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, samostojno odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

K 32. členu

Prvi odstavek tega člena določa, da je rok za plačilo obveznosti za neposredne proračunske uporabnike 30. dan, za posredne pa največ 30 dni. V preteklih letih so bili ti roki bistveno daljši, zakon pa je takrat plačilne roke določal samo za neposredne proračunske uporabnike. Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je bilo potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Takšna ureditev je bila uveljavljena v mesecu aprilu leta 2010. Plačilni rok začne teči naslednji dan po tem, ko neposredni uporabnik prejme listino, ki je podlaga za izplačilo. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ki se po zakonu ne dela ali v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delovni dan oziroma plačilni dan, v sistemu TARGET. Ne glede na navedene roke pa tretji odstavek tega člena določa tudi izjeme, kjer so plačilni roki lahko še krajši. Gre za plačila, kjer je glede na predmet pogodbe ali odločbe smiselno, da se plačilo lahko izvrši prej.

Roki plačil, ki so določeni za državo, veljajo tudi za občine, razen v primeru, da občina v pogodbi dogovori krajše plačilne roke, če na ta način doseže nižjo pogodbeno ceno. Slednje je mogoče doseči predvsem tako, da se v pogojih za oddajo javnega naročila opredeli to kot kriterij za oblikovanje ponudbe. Pri sklepanju mednarodnih pogodb oziroma nepogodbenih mednarodnih aktov se dogovori plačilni rok do 90 dni, prav tako je plačilni rok 90 dni določen tudi za primere, kadar morajo občine zagotoviti vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka.

Predlagani člen določa tudi, da se mora plačilo investicijskih transferom občinam in posrednim uporabnikom proračunov izvršiti en dan pred plačilom izvajalcu, če občina ali posredni uporabnik proračuna predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu ter tudi, da se mora občinam ali posrednemu uporabniku izplačati nesporni del zahtevka, v kolikor je sporen le posamezen poslovni dogodek iz zahtevka. Enaka ureditev je določena tudi za financiranje lokalnih akcijskih skupin.

K 33. členu

Ta člen določa v katerih primerih in na kakšen način so predplačila dovoljena. Gre za določitev izjeme od ureditve v zakonu, ki ureja javne finance in ki predplačila načeloma prepovedujejo. S to določbo se želi pospešiti predvsem črpanje evropskih sredstev in olajšati izvedbo projektov, ki se financirajo iz sredstev EU, prav tako pa se na ta način zagotavljajo t.i. zagonska sredstva subjektom, ki že glede na svojo statusno obliko ne razpolagajo z začetnim kapitalom.

S 1. točko prvega odstavka tega člena se določa, da je predplačilo mogoče zgolj na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. To določilo lahko razumemo zgolj kot pojasnjevalno določbo, saj ni dvoma, da je posamezne predpise EU potrebno implementirati v nacionalno zakonodajo, druge EU predpise pa je potrebno uporabljati neposredno. V primeru uporabe te določbe bo proračunski uporabnik pri izplačilu upošteval zgolj pogoje in pravila evropskega predpisa.

2. točka prvega odstavka nudi možnost predplačil v višini 30% prejetih namenskih sredstev EU. Za sklenitev pogodbe s katero se lahko dogovori predplačilo v višini več kot 100.000 eurov je potrebno še soglasje ministra, pristojnega za finance (šesti odstavek), določba pa taksativno našteva subjekte s katerimi se predplačilo lahko dogovori. Cilj, ki ga predlagana določba zasleduje je omogočiti neprofitnim organizacijam zasebnega ali javnega prava, izvedbo projektov, ki jih, glede na to, da ne razpolagajo z ustreznimi sredstvi, ne bi mogli uresničiti.

3. točka omogoča predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti, in sicer za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter da je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu.

Predlog zakona omogoča predplačila tudi na podlagi 4. točke, saj bi ob neupoštevanju zahtev določenih izvajalcev, popolna prepoved predplačil lahko povzročila velike motnje v delovanju sistema javne uprave. V tej točki je na novo dodana možnost predplačil za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14). Navedeni nakupi se izvajajo tako, da inšpektorju za nakup založijo svoja sredstva, ki so jim kasneje povrnjena. V določenih primerih je pri nadzoru treba opraviti nakup večje vrednosti za katerega od zaposlenega ni mogoče zahtevati, da založi lastna sredstva. Nakupe večjih vrednosti bo moral predhodno odobriti predstojnik.

Odgovornost za prevzem rizikov za morebitno neupravičeno koriščenje sredstev je na strani proračunskega uporabnika, ki sklene pogodbo, saj drugi odstavek tega člena določa, da če prejemnik sredstev ne upraviči prejetega predplačila s pogodbeno dogovorjenimi dokazili, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki je predplačilo dogovoril.

Glede na to, da so predplačila upravičena v primerih, ko se sredstva zagotavljajo v obsegu, ki ga upravičenec do sredstev potrebuje za nemoteno delovanje, se s predlaganim tretjim odstavkom določa, da mora prejemnik sredstev, najkasneje v 180 dneh po prejemu sredstev neposrednemu uporabniku posredovati dokazila o upravičeni porabi. Predlagana ureditev bo enako kot pri namenskih sredstvih EU zagotovila, da se bodo predplačila izplačevala v nižjih obsegih od dopustnega, hkrati pa se na ta način prejemnikom zagotavlja, da imajo sredstva na razpolago skozi celotno obdobje izvajanja sofinanciranega projekta. Pri tem ne sme biti dvoma, da so predplačila dovoljena v celotnem obdobju trajanja projekta, v nobenem primeru pa ne sme obseg predplačil prekoračiti 30% vrednosti predvidenih izplačil.

K 34. členu

Člen določa pogoje, pod katerimi minister, pristojen za finance, izda soglasje v primeru predplačil osebi zasebnega ali javnega prava, ki je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu ali ustanova, če je predplačilo dogovorjeno v višini nad 100.000 eurov. Kljub temu, da se želi pospešiti črpanje evropskih sredstev je

določitev pogojev za pridobitev sredstev smiselna, saj se na ta način preveri upravičenca, hkrati pa ta določba omogoča ministru, pristojnemu za finance, nediskriminatorno odločanje, saj so pogoji za pridobitev soglasja znani vnaprej. Minister bo za pomoč pri pripravi ustreznih dokazil izdal navodila in pri tem upošteval predpise o odpravi administrativnih ovir.

K 35. členu

Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to načrtovano v načrtu pridobivanja premičnega premoženja iz 11. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti in v NRP. Načrt pridobivanja premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP. Načrt pridobivanja zajema pregled osnovnih sredstev, ki so potrebna za delovanje neposrednih uporabnikov in tako prikazuje stroške za nabavo osnovnih sredstev in izvedbo investicijskega vzdrževanja, ki ga je v letu, na katero se proračun nanaša, potrebno izvesti za normalno izvajanje nalog neposrednih uporabnikov. Ne glede na to določilo, pa neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je tovrsten izdatek nujen za izvedbo nepredvidenih popravil, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja. Zadnji odstavek določa še maksimalni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letu 2018 in 2019 lahko uporabi.

K 36. členu

Namen člena je določiti način zagotavljanja pravic porabe za plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb ter sodnih, upravnih ali izvensodnih poravnav. Omenjeni pravni akti naj se plačajo v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen zagotovljene pravice porabe v svojem finančnem načrtu, če to ni mogoče, pa v breme neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave. Za plačilo teh obveznosti se lahko odpre nova proračunska vrstica, pravice porabe na njej pa se zagotovijo s prerazporeditvami v okviru finančnega načrta uporabnika ali na drugačen način. Iz ene postavke se lahko plača tudi več istovrstnih zadev, ki bremenijo uporabnika. S tem želi predlagatelj zakona okrepiti disciplino neposrednih uporabnikov pri prevzemanju obveznosti ali izvajanju njihovih zakonskih nalog saj morajo sredstva za te namene zagotoviti v svojem finančnem načrtu. Po drugi strani se želi stimulirati državne organe k zagovarjanju interesov države pred sodišči ali upravnimi organi, kateri odločajo o zahtevkih, ki imajo posledice za državni proračun, za katere državni organi menijo, da v celoti ali delno niso utemeljeni. Določena je le ena izjema, in sicer za primer nepravilne oziroma nezakonite sodne odločbe. Zaradi zagotovitve nepristranskega sojenja se za ta namen škoda plačuje v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe in ne v breme sredstev sodišča.

K 37. členu

Republika Slovenija je v preteklosti ustanovila posamezne ustanove splošnega pomena na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja. Za delovanje in izvedbo programa dela nekaterih od teh ustanov so v proračunu zagotovljena sredstva. S predlagano določbo je te ustanove mogoče financirati s sklenitvijo neposredne pogodbe. Zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju (Uradni list RS, št. 70/06) določa, da so izvajalci mednarodnega razvojnega sodelovanja med drugim tudi pravne osebe zasebnega prava, ki nepridobitno izvajajo mednarodno razvojno sodelovanje (11. člen), kamor sodijo zlasti ustanove. Nadalje je vloga ustanov, ki jih je vlada ustanovila ali soustanovila za zagotavljanje uradne razvojne pomoči, podrobno definirana v Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije. Resolucija natančneje določa, da sodijo ustanove, ki jih je vlada ustanovila oziroma soustanovila za razvojno pomoč (kot na primer ITF, CEP, CEF, Ustanova Skupaj), v posebno skupino izvajalcev razvojne pomoči v Republiki Sloveniji. Gre za ustanove, ki so bile ustanovljene za mednarodno razvojno sodelovanje na posameznem vsebinskem oziroma tematskem področju. Velja načelo, da država kot njihova ustanoviteljica oziroma

soustanoviteljica iz proračunskih sredstev, namenjenih razvojnemu sodelovanju, zagotavlja sredstva za njihovo osnovno delovanje ob pogoju, da pripravijo in izvedejo ustrezen program dela (točka 28 resolucije). Način zagotavljanja sredstev za delovanje ustanov je v predlaganem členu določen tako, da morajo ustanove za pridobitev sredstev iz proračuna države predložiti ustrezne listine oziroma dokazila, skrbnik pogodbe pa mora vsaj enkrat letno tudi preveriti namensko porabo sredstev z izvirnimi listinami.

K 38. členu

Glede na to, da fiskalno pravilo zavezuje vse institucionalne enote sektorja država, je treba obseg sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna tekoče usklajevati na način, da se posrednim uporabnikom zagotavlja obseg sredstev, ki je potreben za njihovo delovanje, saj ni smiselno, da posredni uporabniki proračuna, ki zgolj upravljajo s premoženjem ustanovitelja ustvarjajo presežke. Po predlaganem členu je zmanjševanje sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna dopustno le v primerih, ko pristojni neposredni uporabnik iz razloga kot je npr. nemožnost izvedbe programa dela, precenjeni stroški za izvedbo določenega programa ali drugih utemeljenih razlogov ugotovi, da bo posredni uporabnik proračuna ob koncu leta izkazoval presežek.

K 39. členu

Neposredni uporabniki proračuna po sklenitvi pogodb prejemajo različne zahteve drugopogodbenih strank v povezavi z načinom izplačila sredstev iz proračuna. Poleg navedenega v povezavi z obveznostmi neposrednega uporabnika prihajajo tudi obvestila o različnih obligacijskih poslih, ki jih je upnik sklenil in so povezani z obstojem terjatve, ki jo ima upnik do neposrednega uporabnika in ki neposrednega uporabnika zavezujejo k določenemu ravnanju. Iz navedenega razloga je potrebno natančno spremljanje vseh obvestil, zato je zelo pomembno, da obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je obveznost potrebno izpolniti, prejme tudi računovodska služba.

K 40. členu

Predlagana določba omogoča vladi, da izda uredbe s katerimi podrobneje uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

K 41. členu

Člen določa vračila namenskih sredstev EU na podračun EZR države, kadar ta sredstva niso porabljena ali so porabljena neupravičeno. Enaka ureditev je predlagana tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov. Neposredni proračunski uporabnik mora pri porabi namenskih sredstev EU ravnati z vso možno skrbnostjo in prevzeti odgovornost za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih sredstev, zato predlagani člen določa, da mora neposredni uporabnik v svojem finančnem načrtu pravice porabe za ta namen zagotoviti s prerazporeditvami znotraj svojega finančnega načrta.

K 42. členu

Za sklad je bistveno, da je opredeljen kot posebni račun oziroma podračun, na katerem se zbirajo prejemki proračuna za uresničevanje posebnega namena in so zato v tem zakonu opredeljeni kot namenski prejemki in izdatki. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo, saj lahko samo zakon določi izjeme od proračunskega načela, da so vsi prejemki namenjeni pokrivanju vseh izdatkov. Člen identificira proračunske sklade, ki bodo delovali v letu 2018 in 2019. Pri oblikovanju tega člena je Ministrstvo za finance zasledovalo cilj, da se ne odpirajo novi proračunski skladi, saj ti predstavljajo odmik od načela transparentnosti porabe proračunskih sredstev. Pri izločitvi pravic porabe na podračun proračunskega sklada se ne more evidentirati poraba za točno določen namen, ampak je to mogoče šele, ko se izplačujejo sredstva iz podračuna sklada. S tem se slabi transparentnost

porabe proračunskih sredstev, saj se pri načrtovanju in pri porabi sredstev za financiranje sklada ne prikazuje pravičen, dejanski namen porabe.

K 43. členu

Ob izpolnitvi pogojev ZJF je dovoljeno odpisati dolg, ki ga ima posamezen dolžnik do Republike Slovenije. Skupna višina vseh odpisanih dolgov v posameznem letu je lahko največ 1.000.000 EUR. Obseg sredstev za ta namen se s predlogom tega zakona ne spreminja. Načeloma je razlog za odpis dolga vezan na nemožnost izterjave.

K 44. členu

Člen določa izjemo od obvezne izterjave in določa, da v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika ne presega zneska 25 eurov, dolga ni potrebno izterjati. Predlagani znesek je enak znesku, ki ga kot izjemo od obvezne izterjave določajo davčni predpisi.

Predpisi EU omogočajo državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice, je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 250 EUR.

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotrne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da bi, kolikor se možnosti neizterjave ne bi poslužili, to pomenilo, da je RS podvržena strogim pravilom EU in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvami. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun EU), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša. Veliko število dolžnikov povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditve letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova.

K 45. členu

S predlagano določbo se omogoča, da državni proračuna prosta denarna sredstva na računih, vključenih v EZR, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

Nadalje se s predlagano določbo dopušča, da upravljavec sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva tudi v hranilnice. Možnost nalaganja denarnih sredstev EZR v hranilnice je posledica razmer na denarnih trgih (presežna likvidnost ter padec tržnih obrestnih mer) ter uveljavitev smernice DALM s strani Evropske centralne banke, katera uvaja negativno obrestovanje denarnih sredstev javnega sektorja pri centralni banki. Navedeno narekuje nujno potrebo po širitvi nabora partnerjev za naložbe Upravljavca EZR. Predlagana širitev naložb bo imela vpliv na doseganje ugodnejšega učinka upravljanja denarnih sredstev EZR, ki po zaključku proračunskega leta pripada proračunu države oziroma občine.

Veljavni drugi odstavek 68. člena ZJF upravljavcu EZR države in občin omogoča nalaganje denarnih sredstev EZR zgolj v Banko Slovenije in druge banke. Poleg tega navedena določba nalaganje denarnih sredstev EZR z ročnostjo do 12 mesecev dovoljuje upravljavcu EZR države in občin, medtem ko je nalaganje denarnih sredstev EZR daljše ročnosti, tj. do 3 let, dovoljeno zgolj upravljavcu EZR države. Da je potrebno ločeno obravnavati pojem bank in hranilnic izhaja že iz 69. člena ZJF.

V petem odstavku 45. člena se omejuje možnost reprogramira kratkoročnih posojil v 3 letna posojila zaradi omejevanja izpostavljenosti kreditnim tveganjem upravljavca EZR države.

K 46. členu

Člen določa višino kapitalskih naložb, ki jih ni potrebno vključiti v letni program prodaje finančnega premoženja države. Republika Slovenija med letom pridobiva kapitalske naložbe tudi na podlagi sklepov o dedovanju (v primerih, ko zapustniki nimajo dedičev). Gre za manjše deleže v d.o.o. ali manjše število posameznih delnic, ki ne predstavljajo strateških naložb države.

V insolvenčnih postopkih prihaja do konverzij terjatev RS v lastniške deleže družb z namenom finančnega in poslovnega prestrukturiranja. Na ta način RS postaja eden izmed lastnikov družb, pri čemer je bistveno, da po prestrukturiranju RS čim prej izstopi iz lastništva družbe. Zaradi postopkov, določenih v Zakonu o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1), ki so vezani na soglasje državnega zbora k prodaji, bi bil izstop bodisi onemogočen ali pa dolgotrajen.

Iz razloga vedno večjih zahtev družb po konverziji terjatev RS v kapital družb, je smiselno, da se določene terjatve RS prodajo. Ker je postopek prodaje finančnega premoženja države, med katere sodijo tudi terjatve, vezan na letni program prodaje in soglasje državnega zbora, je tak postopek za družbe, pri katerih je potrebno takojšnje ukrepanje, predolg oziroma ga sploh ni mogoče izpeljati. S predlaganim členom se omogoča, da se terjatve lahko prodajo brez da bi bile prej vključene v letni program prodaje do višine 7.000.000 eurov, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države ne sme presegati 30.000.000 eurov.

Republika Slovenija mora na podlagi zakona, ki ureja dedovanje, prevzeti dediščino, če dedičev ni ali če se dediči dediščini odpovejo. Večina zapuščin, ki postanejo last države je preobremenjenih, kar pa posledično pomeni, da mora država poravnati upnikom dolgove do višine prejetega premoženja. Ker mora država zagotoviti enakopravno obravnavanje upnikov, je potrebno v uvesti postopek stečajja zapuščine, pri tem pa mora država, kot lastnik zapuščine zagotoviti sredstva za kritje stečajnega postopka. V zapuščino sodijo tudi vrednostni papirji, s katerimi upravlja SDH. Zaradi zapletov pri plačevanju obveznosti iz naslova stečajja zapuščine in zapletenosti postopkov je smiselno, da s celotno zapuščino upravlja Ministrstvo za finance, ki je pristojno za ravnanje s finančnim premoženjem in ki je tudi odgovorno za zapustnikove dolgove v delu, ki se nanaša na finančno premoženje.

K 47. členu

S predlaganim členom se, glede na to, ker ZSDH-1 ne določa načina pridobivanja naložb, ki postanejo last Republike Slovenije, določa ureditev, po kateri se Slovenski državni holding lahko odloči za pridobitev takšne kapitalske naložbe le na podlagi predhodno pridobljene potrditve Ministrstva za finance, iz katere izhaja, da so za ta namen v proračunu zagotovljena sredstva. Navedeno pomeni, da bo moral SDH, kadar bo pridobival kapitalske naložbe v imenu in za račun Republike Slovenije, pred odločitvijo pridobiti zagotovilo Ministrstva za finance, da so v proračunu države zagotovljena sredstva. Predlagana ureditev, glede na to, da je sredstva potrebno zagotoviti v proračunu države, ne more biti sporna, saj na takšno ureditev za neposredne uporabnike proračuna napotuje že Zakon o javnih financah. Zakon o javnih financah namreč v enajstem odstavku 2. člena določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna v breme proračuna tekočega leta samo za namen in do višine, ki sta določena s proračunom in če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji.

S predlaganim drugim odstavkom se določa, komu in v katerih rokih Ministrstvo za finance za pridobljeno kapitalsko naložbo izvede plačilo.

K 48. členu

Člen določa maksimalen obseg zadolževanja države za financiranje proračuna za leti 2018 in 2019 (presežkov odhodkov nad prihodki, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja). Pri določitvi obsega možnega zadolževanja so bili upoštevani predvideni najnujnejši odhodki proračuna za naslednji dve leti.

Predlagani člen izrecno določa, da se v obseg zadolževanje ne šteje zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov in prevzem dolga.

Tudi pri zadolževanju iz 5. odstavka tega člena gre za zadolževanje za poseben namen, t.j. za zadolževanje za izvajanje intervencij na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev se lahko intervenira z različnimi vrstami poslov, t.j. z nakupom ali prodajo, s posojanjem oziroma začasno prodajo lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Takšni posli se npr. izvajajo za izboljšanje likvidnosti državnih dolžniških vrednostnih papirjev na sekundarnem trgu, ki posredno vpliva tudi na pogoje zadolževanja na primarnem trgu. Za izvedbo so potrebna bodisi denarna sredstva za nakup lastnega dolžniškega vrednostnega papirja ali izdaja novih lastnih dolžniških vrednostnih papirjev za (dokončno ali začasno) prodajo ali posojanje le-teh. Pri tem je potrebno upoštevati, da je možnost izvedbe takšnih poslov odvisna od razmer na finančnih trgih in stanja likvidnosti sekundarnega trga v določenem trenutku. Zato izvedbe takšnih poslov ni mogoče načrtovati vnaprej in je ni mogoče vključiti kot proračunsko porabo v proračun države posameznega leta, kar bi omogočilo, da se morebitna potrebna zadolžitev za ta namen izvede v okviru zadolževanja za financiranje proračuna države posameznega leta. Zato se v 6. odstavku dovoli dodatno zadolževanje (z izdajo novih lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, črpanjem posojila ali izvedbo drugega instrumenta zadolževanja) za pridobitev sredstev za izvršitev poslov intervencij na sekundarnem trgu, t.j. poslov, ki niso namenjeni financiranju proračuna države. Posledično se to zadolževanje ne všteva v obseg zadolževanja za financiranje izvrševanja proračuna tekočega leta, določen v 2. odstavku tega člena. V predlaganem zakonu se določa največji možni obseg takšnega zadolževanja. Glede na posebni namen se to zadolževanje tudi ne všteva v največji možni obseg likvidnostnega zadolževanja.

K 49. členu

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna. Pri upravljanju z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države je za optimalno upravljanje likvidnosti le-tega, hkrati pa za racionalizacijo stroškov kratkoročnega zadolževanja proračuna in njegovih posrednih uporabnikov, potrebno sistemu enotnega zakladniškega računa države zagotoviti možnost likvidnostnega zadolževanja. Likvidnostno zadolževanje omogoča fleksibilnejše in učinkovitejše upravljanje s sredstvi sistema enotnega zakladniškega računa države, poleg tega pa s tem država prispeva svoj delež k stabilizaciji denarnega trga ob hkratnem zniževanju stroškov zadolževanja. Pri tem so učinki na državni proračun tako neposredni, kakor tudi posredni. Neposredni so predvsem vplivi na pogoje likvidnostnega zadolževanja in plasiranja presežnih sredstev proračuna, posredno pa se učinek pokaže v večjem presežku od upravljanja z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države, katerega del je tudi prihodek proračuna. Po drugi strani pa stabilizacija denarnega trga prispeva tudi k bolj stabilnim obrestnih meram zadolževanja države na denarnem trgu.

K 50. do 52. členu

Z navedenimi določbami se določa največji možni obseg poroštev, ki jih v letih 2018 in 2019 lahko podeli država v skladu s posebnimi zakoni za kredite, ki jih najemajo podjetja za graditev javne infrastrukture, ki je v državni lasti ter tudi za inštrumente, ki se obravnavajo v skladu s pravili državnih pomoči. Po tem zakonu se poroštva plačajo v breme postavk v finančnem načrtu ministrstva za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah tega ministrstva se takoj razporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v čigar delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo izdano poroštvo. Že ZJF pa določa, da minister za finance začne takoj po izpolnitvi poroštvne obveznosti države, postopek za poplačilo regresnega zahtevka od glavnega dolžnika in sicer na podlagi pogodbe o zavarovanju poroštva. Nadalje se z navedenima določba določa tudi največji obse zadolževanja posrednih uporabnikov proračuna in nefinančnih družb v katerih ima država

prevladujoč vpliv in obseg poroštev, ki jih lahko navedene osebe izdajo drugim fizičnim in pravnim osebam.

Načrtovana višina v 50. členu je določena na podlagi Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah (Uradni list RS, št. 5/17; ZPRPGDZT), ki bi lahko predstavljal zakonsko podlago za izdajo poroštev RS v letu 2018 in 2019 posledično pa bi lahko vplival na obseg izkoriščenosti predlagane kvote.

Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS, d. d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS, d. d. (Uradni list RS, št.30/15), zaradi namena izdaje porošstva RS (refinanciranje obstoječih zadolžitvev s poroštvom RS in ne izdaja porošstva RS za novo zadolževanje), nima vpliva na izkoriščenost poroštvne kvote.

Možnosti za izdajo porošstva RS na podlagi navedene zakonske osnove je torej minimalna, zaradi česar je tudi kvota poroštev v primerjavi z ZIPRS1718 v precejšnji meri znižana. Predvidena kvota v višini 500 mio EUR pa je določena predvsem zaradi pobud DARS in pristojnega ministrstva za sprejetje novih poroštvnih zakonov.

Načrtovani obseg zadolžitve za leto 2018 v 52. členu je v primerjavi z obsegom v ZIPRS1718 znižan. Po zadnjih podatkih je v letu 2018 v večjem obsegu predvideno zadolževanje:

- DARS (refinanciranje odplačil obstoječih zadolžitvev 170 mio EUR v letu 2018 in nova zadolžitvev pri EIB v višini 51 mio EUR za investicijo v elektronski cestninski sistem brez porošstva RS, ki je že v postopku zadolžitve),

- Slovenskih železnic (financiranje investicije v potniške vlake I. serija – 118,7 mio EUR – že v postopku zadolžitve pri EIB in pri poslovnih bankah; II. serija – 60 mio EUR + dodatne predvidene naložbe v višini 30 mio EUR; ter refinanciranje EUROFIMA – 74 mio EUR, ki zapade v plačilo v letu 2019),

- Telekom Slovenije (150 mio EUR).

DUTB v letu 2018 in 2019 ne načrtuje novega zadolževanja, družba 2TDK pa načrtuje večje zadolževanje šele po letu 2020. V kvoto za leto 2018 je vračunana tudi rezerva za morebitno nepredvideno zadolževanje ali za morebitno dodatno vključevanje pravnih oseb na seznam pravnih oseb iz 87. člena ZJF.

V letu 2019 pravne osebe sicer načrtujejo precej nižje zadolževanje, vendar nam izkušnje kažejo, da se bodo investicije (in posredno tudi zadolževanje), ki se ne bodo realizirale v letu 2018, v veliki meri prenesle v naslednje leto 2019, tako da se kvota zadolževanja za leto 2019 ne sem bistveno znižati.

K 53. členu

V skladu z Zakonom o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov se za leti 2018 in 2019 določa največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnimi riziki pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvna kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne d.d.. Ker je bil program PIO s spremembo Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04, 56/08 – ZSIRB in 82/15) ukinjen, je to sta se v predlogu tega zakona ustrezno upoštevalo, v primerjavi z veljavnim zakonom, točki 2. v drugem in tretjem odstavku črtali.

K 54. členu

V četrtem odstavku 12. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11 in 14/15 – ZUUJFO) je določeno, da povprečnino določi državni zbor z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna. Na navedenih podlagah je v predlaganem členu predlagana višina povprečnine, ki pripada občinam za leti 2018 in 2019.

K 55. členu

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča je vsebinsko določeno z določili prve in tretje alineje 41. člena ter določbami VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr. in 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odločba US, 29/95 – ZPDF, 44/97 –

ZSZ in 27/98 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: ZSZ), določbami 218. člena, 218.a člena, 218.b člena, 218.c člena, 218.č člena in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odločba US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odločba US in 57/12; v nadaljnjem besedilu: ZGO-1) in z občinskimi odloki, sprejetimi na podlagi VI. poglavja ZSZ, postopkovno pa je izpeljano z določbami 403. do 406. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 22/14 – odl. US, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljevanju besedilu: ZDavP-2). Z uveljavitvijo Zakona o davku na nepremičnine (Uradni list RS, št. 101/13; v nadaljnjem besedilu: ZDavNepr) so bile zgoraj navedene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov razveljavljene. Ustavno sodišče je s svojo odločbo, št. U-I-313/13-86 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 22/14), s katero je razveljavilo ZDavNepr, med drugim določilo, da se »do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin [...] uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena Zakona o davku na nepremičnine«.

Zgoraj omenjene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov so bile do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin le vrnjene v uporabo, kar onemogoča njihovo kakršnokoli spreminjanje. Uporaba določb občinskih odlokov, ki urejajo NUSZ, ter določb ZDavP-2 se izčrpa v izdaji konkretnih odločb o odmeri NUSZ. Del materialne podlage za izdajo odločb predstavlja tudi uporaba določb ZSZ in ZGO-1, vendar pa se s tem uporaba teh zakonskih določb ne izčrpa. Odmera nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča zgolj na podlagi zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 namreč ni mogoča, saj zakonske določbe izrecno napeljujejo na sprejem občinskih odlokov, s katerimi se določijo območja, za katera se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča odmerja, ter po potrebi uredijo druga vprašanja, glede katerih zakon podeljuje pooblastilo občinam. Uporaba določb ZSZ in ZGO-1 torej izrecno napeljuje na urejanje področja s sprejemanjem ustreznih občinskih odlokov. V kolikor občinam ne bi bilo dovoljeno sprejemanje novih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ, bi bila uporaba zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 v tem delu izvotljena. Ustavno sodišče v svoji odločbi uporabe določb ZSZ in ZGO-1 ni v ničemer omejilo, kar pomeni, da se smejo omenjene določbe neomejeno uporabljati – torej tudi na način, da se občinam dovoli sprejemanje novih občinskih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ. Predlagana določba je razlagalne narave in zgolj jasno odpravlja morebitne dileme o tem, kaj uporaba določb ZSZ in ZGO-1 glede na njihovo specialno sistemsko ureditev pomeni. V skladu s predlagano določbo smejo občine za namene odmerjanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča sprejeti nove odloke na podlagi VI. poglavja ZSZ (s katerimi se odpravi uporaba prejšnjih, razveljavljenih odlokov), ne smejo pa spreminjati odlokov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni. Za te namreč kljub jasni pravni podlagi v skladu s predlagano določbo velja, da se kot razveljavljeni smejo zgolj uporabljati, nikakor pa ne smejo biti podvrženi spreminjanju.

Iz 90. točke obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča v zvezi z njenim izvrševanjem izhaja: »Da občine v obdobju do uveljavitve z Ustavo usklajene zakonodaje za odmero davka na nepremičnine ne bi ostale brez prihodkov, ki so jih iz naslova davščin na nepremičnine prejemale po prej veljavnih predpisih, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve te odločbe. Določilo je, da se do drugačne zakonske ureditve davka na nepremičnine, uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena ZDavNepr.«. Ustavno sodišče je nadaljnjo uporabo predpisov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni, določilo zaradi zagotavljanja nemotenega financiranja občin, ki bi brez take določbe zaradi neustavnega poseganja države v ureditev obdavčitve premoženja, ostale brez sredstev, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih zakonskih in ustavnih dolžnosti. Zaradi posegov države na področje obdavčitve nepremičnin so občine ostale brez instrumenta za prilagajanje ter učinkovito pobiranje sredstev. Občinam se s predlagano določbo jasno omogoča poseganje v sistem odmere NUSZ, saj je to nujno potrebno zaradi morebitnih popravkov domnevnih nezakonitosti obstoječih odlokov, usklajevanja z novimi prostorskimi akti, spodbujanja lokalnega gospodarstva, zasledovanja prostorske politike občin. Obstoječi sistem, ki temelji na razveljavljenih občinskih odlokih, v številnih občinah ne omogoča ustavnopravno

skladne in optimalne odmere NUSZ, zato je nujno potrebno, da se občinam omogoči, da pristopijo k posodobitvi sistema obremenitve nepremičnin z NUSZ. Nasprotno postopanje bi lahko preraslo v resen javnofinančni in razvojni ter tudi pravni problem občin in posledično države. Občina je namreč dolžna skrbeti, da so njene odločitve v skladu z zakonom in ustavo. Pomemben element pravne varnosti občanov ter ustavnosti in zakonitosti ravnanja občine je tudi usklajevanje sprejetih občinskih aktov med seboj ter z zakonskimi določbami. V nasprotnem primeru se lahko ustvarijo ustavno nedopustna neenaka obravnavanja oseb, ki so sicer v enakih oziroma primerljivih položajih. Temeljna dolžnost in pravica občine je sprejemanje občinske prostorske zakonodaje, ki je neposredno povezana s plačevanjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. V primeru sprejema novega oziroma popravkov obstoječega občinskega prostorskega načrta mora občina nujno poseči tudi v odlok, sprejet v skladu z določbami VI. poglavja ZSZ. Približno polovica slovenskih občin še nima sprejetih prostorskih načrtov v skladu z veljavno zakonodajo, glede na podatke Ministrstva za okolje in prostor je letna dinamika sprejemanja občinskih prostorskih načrtov okoli 25 oziroma 30 občinskih prostorskih načrtov (leta 2013 je bilo sprejetih 29, leta 2014 pa 24 občinskih prostorskih načrtov).

K 56. členu

S predlagano določbo se sledi predlogom občin, da je treba dopustiti pripravo dvo-letnih proračunov tudi v volilnih letih. Glede na to, da lahko novo izvoljeni župan takoj po nastopu mandata pristopi k pripravi rebalansa proračuna, predlagana ureditev ne more biti sporna.

K 57. členu

Ta člen usmerja neposredne uporabnike pri izvajanju politike zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih. Uporabniki ne smejo pri prevzemanju in plačevanju obveznosti iz naslova plač ustvarjati primanjkljajev na proračunskih postavkah, ki vsebujejo plačne konte v tistih primerih, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi in kolektivne pogodbe. To pomeni, da morajo predstojniki zagotoviti izplačevanje plač v skladu s predpisi in kolektivnimi pogodbami, pri tem pa jih navedeni člen zavezuje tudi, da morajo delo organizirati tako, da na postavkah, ki vsebujejo plačne konte ne ustvarijo primanjkljaja. To je mogoče doseči na različne načine, med drugim tudi z spremembami delovnega časa, prerazporejanjem dela znotraj kolektiva, zagotovitvijo polne zaposlenosti zaposlenih v okviru rednih delovnih ur, učinkovitimi navodili itd.

K 58. členu

Predlog člena zavezuje neposredne uporabnike proračuna, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v svojem sprejetem finančnem načrtu. Predlagani zakon zavezuje predstojnike neposrednih uporabnikov, da pripravijo izhodišča za oblikovanje finančnih načrtov posrednih uporabnikov, prav tako pa tudi, da morajo biti izhodišča za pripravo finančnih načrtov tistih posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz državnega proračuna, usklajena s pretežnim financiranjem in Ministrstvom za finance. Povedano drugače, predlagana določba zavezuje neposredne uporabnike, da vsem posrednim uporabnikom posreduje izhodišča za pripravo finančnih načrtov, izhodišča za posredne uporabnike, ki pa se pretežno financirajo iz proračuna pa morajo biti usklajena tako s pristojnim ministrstvom kot tudi Ministrstvom za finance. Nadalje predlagani člen zavezuje posredne uporabnike, da morajo posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu, najkasneje v 45 dneh po sprejemu izhodišč. Predlagani člen tudi omejuje, da bi posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov lahko neomejeno prerazporejali sredstva na plačne konte (dovoljuje pa prerazporeditev iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2%), ter določa tudi, da v kolikor posrednim uporabnikom proračuna, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z izhodišči vlade oziroma župana, se temu proračunskemu uporabniku do

pridobitve soglasja, zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

Glede na to, da se posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države zagotavljajo predvsem sredstva za stroške dela, predlagani člen za njih določa izjemo in sicer na način, da jim pretežni financer ne posreduje izhodišč, prav tako ne izda soglasja k finančnemu načrtu pač pa samo k sistemizaciji delovnih mest, ki pa mora biti skladna s sprejetimi normativi in standardi.

K 59. členu

S predlagano določbo se zavezuje ZPIZ in ZZZS, da pripravita finančne načrte v skladu z izhodišči in predpostavkami za pripravo državnega proračuna, ter tudi, da morata finančne načrte posredovati vladi v sprejem v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu RS.

K 60. členu

Za uravnoteženje javnih financ ter za zmanjševanje obsega sredstev potrebnih za stroške dela, je že ZIPRS1314 določil, da morajo uporabniki proračuna izvajati politiko zaposlovanja in sistemiziranja delovnih mest tako, da ne ustvarjajo primanjkljajev na postavkah za plače. Za kršitev te določbe pa je predvidena sankcija, in sicer globa v višini 2.500,00 evrov za odgovorno osebo neposrednega in posrednega proračunskega uporabnika.

Ker je treba ne glede na gospodarsko rast obseg izdatkov skladno s fiskalnimi pravili zmanjševati, predlagana ureditev natančneje in dodatno ureja politiko zaposlovanja v javnem sektorju in sicer tako, da nalaga vsem posrednim uporabnikom proračuna obvezno pripravo kadrovskega načrta ter da se zaposlitve načrtujejo in izvajajo v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela. Nadalje člen določa tudi način prikaza števila zaposlenih po različnih virih financiranja s čimer se zasleduje transparentnost podatkov.

Tretji odstavek predlaganega člena določa, da morajo posredni uporabniki proračuna v kadrovskega načrta za leti 2018 in 2019 določiti število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, pri čemer to število ne sme presegati dovoljenega števila kot je bilo za te zaposlitve določeno v kadrovskega načrta za leto 2017.

Višje dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, kot je bilo dovoljeno število teh zaposlitev v kadrovskega načrta za leto 2017, na podlagi izjeme v četrtem odstavku, lahko določi posredni uporabnik, ki se v pretežnem delu financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZZS, v kolikor gre za zaposlitve, ki jih narekujejo izjemni oziroma drugi utemeljeni razlogi in v kolikor so izvedene v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela v finančnem načrtu oziroma so uporabniku naknadno zagotovljena v proračunskem oz. poslovnem letu.

Za zaposlitve, ki se financirajo iz drugih virov, pa se v skladu z drugo alinejo tretjega odstavka v kadrovskega načrta, oceni število zaposlenih.

Višje dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, je možno na podlagi dveh izjem, in sicer:

Možnost povečanja dovoljenega števila zaposlenih za 0,5 odstotka je predlagana zaradi stalnega zmanjševanja števila zaposlenih v organih državne uprave v preteklih letih, saj se je število zaposlenih v organih državne uprave (ministrstva, organi v sestavi ministrstev, vladne službe in upravne enote) v zadnjih 5 letih zmanjšalo za 2.129 javnih uslužbencev oziroma za 6,5 odstotkov (število zaposlenih po SKN na dan 1.8.2012 je znašalo 32.692, na dan 1.8.2017 pa 30.563).

Obenem pa so organi državne uprave dobivali nove naloge in pristojnosti, prav tako se je povečeval obseg dela na področju priprave predpisov in implementacije EU zakonodaje v pravni red RS ob hkratni racionalizaciji poslovanja. Omeniti je treba tudi povečan obseg dela na področju inšpekcijskega nadzora in pripadajočih nalog ter pripravo strukturnih in drugih

reform ter izvajanje horizontalnih nalog zaradi sprememb pri pristojnostih ministrstev. Zaradi zmanjšanja števila zaposlenih v zadnjih letih se določene naloge ne izvajajo več oz. se izvajajo le še v minimalnem obsegu, vendar pa nezadostna kadrovska zasedba ne odvezuje odgovornosti za nepravočasno izvedbo zakonsko določenih nalog.

Navedena možnost povečanja števila zaposlenih bo selektivna in vezana na vsebinsko utemeljitev. Pri odločanju o povečanju dovoljenega števila zaposlenih glede na potrebe in prioritete posameznega organa državne uprave bo tako uporabljen izrazito selektiven pristop z jasnimi merili in kriteriji, ob soglasju Ministrstva za finance in Ministrstva za javno upravo, ter seveda ob izpolnjenem pogoju zagotovljenih sredstev za stroške dela v finančnem načrtu organa državne uprave. Namen predlagane rešitve v 63. členu zakona je namreč po eni strani zagotoviti pogoje za izvajanje nalog, po drugi strani pa ne povečevati obsega sredstev za stroške dela v državnem proračunu. Zaradi česar bodo morali posamezni organi državne uprave racionalizirati svoje poslovanje in povečati učinkovitost.

Povečanje dovoljenega števila zaposlenih za 1 odstotek je predlagano zaradi hitrejšega zagotavljanja izvrševanja nujno potrebnih razvojnih in zakonsko določenih obveznosti ter nezadostne kadrovske pokritosti delovnih področij organov državne uprave, Namen predlagane rešitve je, da se skupen obseg sredstev za stroške dela in skupno število zaposlenih v javnem sektorju ne povečuje, ampak se le prerazporedi znotraj javnega sektorja. Prav tako je namen te rešitve, da se vzpodbudi mobilnost znotraj javnega sektorja in se zagotovi kadre s specifičnimi strokovnimi znanji tam, kjer so nujno potrebni, kar pa bo lažje izvedljivo, če bodo zagotovljena tudi sredstva in kvote za zaposlitev. S tem ukrepom želi vlada vplivati na optimalno kadrovsko zasedbo in učinkovitejše delo ter racionalnejše poslovanje.

S predlagano rešitvijo se torej število zaposlenih v celotnem javnem sektorju ne bo povečalo, nespremenjena pa bo ostala tudi višina sredstev za stroške dela.

K 61. členu

S predlaganim členom se določajo izjeme, ki predlagateljem finančnih načrtov, ter drugim uporabnikom proračuna države ali občine dopuščajo prekoračitev obsega sredstev stroškov dela. Gre za tiste primere, pri katerih izdatki ne bremenijo proračuna države ali občine.

K 62. členu

Predlagani člen določa obvezno pripravo polletnega poročila in določitev sanacijskega načrta v kolikor iz polletnega poročila izhaja presežek prihodkov nad odhodki. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da je v primeru primanjkljaja takoj pristopiti k sprejemu ukrepov oziroma sanacijskega načrta za uravnoteženje finančnega načrta posrednega uporabnika proračuna.

K 63. členu

Predlagani člen določa pristojnost za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 64. členu

Ta člen določa prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF. V primerih, ko se sklene pogodba za daljše obdobje od enega leta, pa se denarne obveznosti lahko valorizirajo le na način, kot ga določa Pravilnik o načinih valorizacije denarnih obveznosti.

K 65. členu

Ta člen določa izredno uskladitev v letu 2018. Tako se bodo pokojnine v letu 2018 uskladile dvakrat, in sicer poleg redne uskladitve po sistemskem zakonu v mesecu januarju, še izredno v mesecu aprilu. Ta člen določa tudi, da Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., nakaže Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije vsako leto 50 milijonov eurov, in sicer najkasneje do 27. septembra 2018 oziroma 2019.

K 66. členu

S predlaganim členom se določa neuskklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 94/10 – ZIU 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 96/12 – ZPIZ-2; v nadaljnjem besedilu: ZUTPG). Transferi posameznikom in gospodinjstvom se ne bodo usklajevali do 31. decembra 2018, razen osnovnega zneska minimalnega dohodka iz prve alineje 5. člena ZUTPG.

K 67. členu

S predlaganim členom se določa prenos zbiranja in obdelave podatkov premoženjskih bilanc iz Ministrstva za finance na AJPES.

K 68. členu

S predlaganim členom ZIPRS1819 zakona se omogoča prerazporeditev pravic porabe iz t.i. »B« bilance v »C« bilanco za namen servisiranja doğa. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da predvsem pri upravljanju z dolgom državnega proračuna lahko pride do nepredvidenih finančnih posledic, kar pomeni, da le-teh ni vedno mogoče natančno načrtovati pri pripravi proračuna. Predlagana ureditev je mogoča v primerih, kadar iz računa finančnih terjatev in naložb izhaja, da načrtovane pravice porabe v »B« bilanci v tekočem letu ne bodo v celoti porabljene. Nadalje se s predlaganim členom določa tudi, da lahko ministrstvo, pristojno za finance, za namen iz tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1, samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov. Kupnine od kapitalskih naložb so namreč prejemek »B« bilance, izdatki pa se, skladno z ZJF lahko izkazujejo samo kot izdatki za dana posojila, nakup naložb ter unovčena poroštva. To pa pomeni, da brez dodatne zakonske podlage ni mogoče izpolniti zakonske obveznosti po 79. členu ZSDH-1. V skladu s predlagano spremembo se bodo pravice porabe v višini 10% kupnin od prodanih kapitalskih naložb prerazporedile v »A« bilanco, nato pa izločile na proračunski sklad 8. točke 42. člena tega zakona. V povezavi s tretjim odstavkom je treba pojasniti, da predlagano ureditev zahteva Zakon o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača – Koper.

K 69. členu

Pravica do letnega dodatka je tako v sedaj veljavnem zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot tudi v preteklih zakonodajah navedena med temeljnimi pravicami, ki izhajajo iz obveznega zavarovanja, vendar pa zakon te pravice ne opredeljuje širše niti je ne kvantificira. Krog upravičencev do letnega dodatka je zakonsko določen. Pravica do letnega dodatka v skladu z novim Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2 (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 46/13-ZIPRS1314-A, 63/13-ZIUPTDSV, 99/13-ZSVarPre-C, 101/13-ZIPRS1415, 107/13-Odl. US in 111/13-ZMEPIZ-1) tako pripada vsem osebam, ki imajo stalno prebivališče v RS in so:

- uđivalci pokojnin
- uđivalci nadomestil iz invalidskega zavarovanja po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98), veljavnem do vključno 31.12.1999, uđivalci nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila in nadomestila za invalidnost.

Višina letnega dodatka se določi v dveh različnih višinah tako, da prejmejo:

- višji znesek uđivalci pokojnin, katerih pokojnina z upoštevanjem dela vdovske pokojnine oziroma z upoštevanjem družinske pokojnine po drugem roditelju je v mesecu izplačila letnega dodatka enaka ali nižja od zneska 55,63 % najnižje pokojninske osnove;
- nižji znesek uđivalci pokojnin, katerih pokojnina z upoštevanjem dela vdovske pokojnine oziroma z upoštevanjem družinske pokojnine po drugem roditelju v mesecu izplačila letnega dodatka presega znesek 55,63 % najnižje pokojninske osnove, uđivalci delnih pokojnin in pokojnin iz 116. člena ZPIZ-2.

ZPIZ-2 v 98. členu določa, da se letni dodatek izplača skupaj z izplačilom redne pokojnine za mesec maj tekočega leta brez izdaje posamičnega akta. Zavod lahko s soglasjem ministra, pristojnega za finance, izplača letni dodatek v več obrokih ali kasneje. Tudi ZPIZ-2 pravice do letnega dodatka ne opredeljuje natančneje, prav tako pa ne določa višine, vendar pa prvič sistematično napotuje, da se višina letnega dodatka določi v zakonu, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

Člen določa višino letnega dodatka, ki bo upokojencev izplačan v letu 2018, in sicer v odvisnosti od višine pokojnine oziroma nadomestila, ki ga upokojenci oziroma zavarovanci prejmejo v mesecu, v katerem se izplača letni dodatek. Glede na višino zagotovljenih sredstev, se uskladijo razredi ter višina izplačanega dodatka.

Na novo se urejajo obvestila, ki jih ZPIZ po uradni dolžnosti posreduje prejemnikom tuje pokojnine in na podlagi katerih so le-ti dolžni ZPIZ posredovati podatke o višini prejete tuje pokojnine v mesecu januarju. Nova ureditev določa, da se po uradni dolžnosti vsem prejemnikom tuje pokojnine obvestila posredujejo zgolj še v letu 2018, kasneje pa so dolžni prejemniki tuje pokojnine do 30. aprila kasnejšega leta sporočiti morebitne spremembe v višini prejete tuje pokojnine, ki bi lahko vplivala na višino izplačila letnega dodatka. ZPIZ bo v kasnejših letih posredoval obvestila zgolj še tistim prejemnikom tuje pokojnine, ki bodo na novo pridobili pravico do pokojnine. ZPIZ bo v obvestilu, ki ga bo po uradni dolžnosti posredoval v letu 2018 prejemnike tujih pokojnin opozoril na to, da se obvestilo posreduje zadnjič, v kasnejših letih pa se bo upoštevala pokojnina, ki so jo prejeli v januarju 2018 preračunana v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar kasnejšega leta. Hkrati jih bo poučil tudi o dolžnosti posredovanja podatkov o spremenjeni višini prejete tuje pokojnine, če bo do take spremembe prišlo, in sicer do 30. aprila v koledarskem letu, v katerem se bo letni dodatek izplačal.

K 70. členu

V prvem odstavku predlaganega člena se pojasnjuje oblike s katerimi se izvajajo finančni instrumenti. Finančni instrumenti se lahko izvajajo samo s sredstvi EU iz finančne perspektive 2014-2010. Posebnost finančnih instrumentov je v tem, da se sredstva za njihovo izvajanje ne zalagajo iz državnega proračuna kot to velja za ostala kohezijska sredstva, pač pa se sredstva iz podračuna za kohezijsko politiko v okviru EZR države prenesejo upravljavcu finančnih instrumentov oziroma t.i. skladu skladov.

Evidentiranje poslovnih dogodkov bo potekalo samo preko bilance stanja.

Predlagan način temelji na predpostavki, da je država posrednik oziroma "agent" pri dodeljevanju sredstev EU (EFSI) za namene FI. V vlogi agenta torej država kohezijska sredstva samo dodeljuje koristnikom, pod ustreznimi pogoji. Zato so predvidene knjižbe samo na kontih stanja (dolgoročne terjatve do koristnikov ter na drugi strani dolgoročna obveznost do EU) pravilne. Praviloma bodo sredstva postala last države članice šele po dveh obratih teh sredstev in na podlagi odločitve EU. Navedeno pomeni, da bo šele ta odločitev pomenila, da je izpolnjen pogoj, da se sme preostanek sredstev kot prihodek evidentirati v poslovnih knjigah države (A bilanca, skupina kontov 78). O preostanku sredstev govorimo predvsem iz razloga, ker se s finančnimi instrumenti izvajajo tako ukrepi, ki se financirajo tako s povratnimi kot tudi nepovratnimi sredstvi EU.

To pa povedano drugače pomeni, da sprotno evidentiranje sredstev, bodisi v bilanci A ali B, torej preko proračunskih evidenc, ne bi izkazovalo pravilnega stanja, saj v primeru, da država članica ni »lastnica« sredstev in da dela za račun drugega (EU), ne sme prikazovati prihodkov, ker to še niso.

V Državni zbor se bo ob vsakokratni obravnavi predloga proračuna, predložilo poročilo, v katerem bi se navedla višina dodeljenih/počrpanih sredstev, namen porabe, prejemniki in s tem se bo dodatno opredelilo razvojno politiko spodbujanja konkurenčnosti, katere temeljni program je tudi zagotavljanje dostopa do financiranja. Poročilo bo moralo vsebovati vse potrebne

podatke, da bi jih Državni zbor lahko sprejel skupaj s sprejetim proračunom. Z vidika kasnejšega poročanja pa je zadeva urejena: zbirna bilanca stanja je sestavni del zaključnega računa proračuna in gre torej v sprejem DZ. S predlagano rešitvijo so se strinjali tudi predstavniki Računskega sodišča Republike Slovenije s katerimi se je skušalo poiskati najustreznejšo rešitev.

S predlagano določbo se zagotavlja pravna podlaga, ki bo omogočila, da se na enak način, kot to velja za kadrovske načrte, Državnemu zboru RS, ob pripravi proračuna države predloži tudi načrt izvajanja finančnih instrumentov. Ne glede na to, da sredstva za izvajanje finančnih instrumentov, do njihovega zaključka, niso prihodek proračuna države, je utemeljeno, da se predstavniki zakonodajne veje oblasti seznanijo z navedenimi ukrepi, saj bo le na tak način mogoče celovito obravnavati proračun države.

V predlaganem členu je dodan nov sedmi odstavek s katerim se pojasnjuje, da se finančni instrumenti izvajajo skladno z zgoraj napisanim le takrat, kadar je skladno s predpisi EU dopustno zagotoviti nacionalni del sredstev z javnimi in zasebnimi prispevki. Če torej EU predpis zahteva, da se finančni instrument financira samo z javnimi sredstvi navedene ureditve ni mogoče uporabiti, saj se morajo sredstva za slovensko udeležbo zagotoviti v proračunu, slovenske udeležbe pa ni mogoče zagotavljati za EU projekte, ki se v proračunu ne izkazujejo.

K 71. členu

Zakon o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15, v nadaljnjem besedilu: ZFisP) v petem členu določa, na kakšen način lahko posamezna institucionalna enota sektorja država presežek porabi. Ureditev v predlaganem zakonu sledi ureditvi iz ZFisP. Prvenstveno je bilo treba presežek opredeliti in sicer predvsem iz razloga, ker se je doslej presežek prihodkov nad odhodki ugotavljal po dveh načelih in sicer po načelu denarnega toka ali po obračunskem načelu. Nobeno od navedenih načel ne sledi prihodkom in izdatkom kot so določeni z Evropskim sistemom računov (v nadaljnjem besedilu: ESA). Posledično je bilo treba presežke prihodkov nad odhodki opisno opredeliti na način, da se čim bolj približamo metodologijam, ki so določene z ESI. ZFisP določa, da se presežki zbirajo na posebnem računu. V ta namen se odprejo posebni konti.

K 72. členu

Člen določa sankcije za prekršek posameznih določb predlaganega zakona.

K 73. členu

Predlagani člen omogoča vladi oziroma županu razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika v kolikor le-ta ne ravna v skladu z omejitvami pri porabi sredstev za stroške plač in tudi, če kadrovskega načrta ne pripravi oziroma ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona.

K 74. členu

Člen določa, da vlada izda predpis iz devetega odstavka 60. člena tega zakona, to je uredbo, ki bo uredila način priprave in spremljanja kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna. Rok za izdajo uredbe je najkasneje en mesec po uveljavitvi zakona.

K 75. členu

Člen določa, da z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (Uradni list RS, št. 80/16 in 33/17), v delu, ki se nanaša na leto 2018.

K 76. členu

Člen določa začetek uveljavitve zakona ter tudi, da se predlagani zakon začne uporabljati 1. januarja 2018, razen 56. člena, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona dalje.